

വ്യാലിക്കളേശം

—
—

(കനാരക്കം)

—

INTRODUCTION.

For obvious reasons, I gladly comply with the request made to me by Mr. K. P. Karuppan to introduce his *Bâlâ-Kâlêsam* to the public. This work has secured the first prize, instituted by Rao Sahib T. Namperumal Chetty Avl., for the best drama suitable to be staged at the *Shashtyabda poorthi*, the completion of the sixtieth year, of H. H. Sir Rama Varma, G. C. S. I., G. C. I. E., the Raja of Cochin. The competitors had only a short notice; and, no doubt, *Bâlâ Kalêsam* is not wholly free from the blemishes of haste; but, taking it all in all, alike in conception and execution, it is a composition worthy of the poet and of the occasion.

Mr. Karuppan is a *Vâlan*, a boatman by caste—a fact he is happily not ashamed of. But, if you expect to see in him an illiterate man tanned by the Indian sun, with a dirty bit of cloth round his head, armed with a paddle and seated at the helm of a country dug-out, you will be agreeably disappointed. He is a fair young man, and dresses as decently as the reader himself. He is a good Sanskrit scholar and a poet of no mean order, and he deservedly occupies to-day the proud position of the Sanskrit Pundit of the local Caste Girls' School. I should not be understood to have decried the calling of Mr. Karuppan's castemen. Certainly not. For theirs is as honourable, useful, and exciting a profession as that of any other community. But I only wanted to suggest that, under the benign and cosmopolitan rule of H. H. Sir RAMA VARMA,

it has become possible for a 'low-caste' *Vālan* to be the accredited Sanskrit preceptor of 'high-caste' girls.

A due appreciation or even enumeration of the achievements of these 17 years of His Highness' reign is not practicable, however desirable it may be at this moment, *That* we must leave to Posterity. However, I cannot but refer to the survey and settlement operations, the coming in of the train and the Town Council, the stimulus given to trade and industries, the wide diffusion of knowledge amongst the people, the promotion of sanitation and medical relief, the improvement effected in the purity and efficiency of the administration, and, above all, the attempt to weld the warring ideas of different castes and creeds into a harmonious whole. By a few happy strokes, Mr. Karuppan has lightly touched on almost all these points. Nay more; he has even foreshadowed a few of the blessings which it is His Highness' desire yet to confer on His Subjects. But, Mr. Karuppan, true to the law that action and reaction are equal and opposite, and in his enthusiasm to do away with a custom which, according to him, is meaningless, is not prepared to halt and mark time, or to 'make one more wreath for use and wont'. This attitude on the one hand and that of Thuppan Namboori on the other give us a distant hint of the difficulties that beset a conscientious ruler. And we cannot but admire the fortitude of a ruler who, in spite of the blind hysterics of conflicting parties, still works quietly for reasoned progress and the greater harmony that is to be.

A recapitulation, however superficial, of even the main incidents of the history of Cochin for the past

17 years would be incomplete if we left out of account that personal equation in His Highness' character which has not only left its mark deep on the administration of the State, but has also evoked from its people an extraordinary manifestation of affectionate regard for the person of their Raja, of profound reverence for Him as a Scholar, and of loyal devotion to Him as their Ruler. Not only His Highness' subjects of whom many have felt the fascination of personal contact, but other peoples, from snow-capped Badari to the wave-washed Kanyâ Kumâri, are paying willing tributes to the worth and work of a ruler who spares neither time nor pains to make His country great and His people happy. What shall a ruler desire more than this? Not the enforced worship wrung from the grinding necessities of a reluctant people, but the spontaneous outburst of genuine gratitude and veneration from self-respecting and thoughtful citizens. And while memorials reared by human hand may fade before the decaying touch of Time, the name of SIR RAMA VARMA, consecrated by a thousand recollections, shall be 'an echo and a light unto eternity'.

Kumârâlayam,
Ernakulam;
2nd. Dhanu 1888.

T. K. Krishna Menon.

-100530
T. K. Krishna Menon

മഹാമഹിലാര്യി

കേരളവമ്മ, സി. എസ്. ഐഎ.,

വലിയകോയിത്തന്നുരാൻ,

എഫ്. എം. ജീ., എം.എൽ.എ.എം., എഫ്.എൽ.എ.എം.,

തിരുമന്ത്രപ്പിൽനിന്നും തുരക്കവിളംബിക്കിയ

അ റ ട മ റ റ റ

തിരുവന്നമ്പുരം;
വൃം തുലാം മഹാരാജ

“വിദ്രാൻ” കെ. പി. കരുപ്പൻ,

അയച്ച എഴുത്തും ഘൂഷകവും കിട്ടി. ഈ സംഗതി സംബന്ധിച്ചതെന്ന് “വാലസമഭായപരിജ്ഞാരിണി” സമാജത്തിന്റെ നിംഫുകൾക്കും ഘരതിൽ നിന്നയച്ച കാരണം തുലാം ഹവിട വരികയുണ്ടായി. “വാലസമഭായം” ആദ്യത്തെ നാൻ കനിലധികം മുഖ്യരൂപം വായി ആനോക്കിയതിൽ എന്നാവും ഏതും ശ്രദ്ധാർഹമായിരോന്തി. ഈതിലേ ലോകോത്തരമുന്നേംതരനായ നായകന്റെ മാഹാത്മ്യത്തെ നാടകത്രാപത്തിൽ ഈതിലധികം അംഗി അഥവി വല്ലിക്കവാൻ ആരോഗ്യക്കാണ്ടം സാധിക്കുന്നത സ്ഥി. പല്ലുങ്ങളിൽ നിരന്തരമായി കാണുന്ന ദാഖ്യാസു ആവശ്യം അത്മചമൽക്കാരവും എന്നു ഏതുമാത്രം വി സ്വീകൃതിപ്പിച്ച എന്നാളുമായി അവസാനമില്ല. സംസ്കാരിക്കുവിഞ്ഞെട കാരണ്യാതിനും ഈ നാടകത്തിൽ ഒരു ക്ലാഡി പ്രതിബിംബിച്ച കാണുന്നണ്ട്. ദേശാനു ധിവരനായി ശോഭിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ കവിതാവാസന എന്നു അത്തുതാനുപരവരവന്നാകി തീര്ത്തിരിക്കുന്ന എന്നല്ലാത മാറ്റാനും പറയാൻ കാണുന്നില്ല. നി നൈരാക്ഷ ഇനിയും ഈ വിധത്തിൽ മണ്ണവുണ്ടുല്ലെന്ന യ അനേകം പല്ലുറുന്നമ്പൊം എഴുതി ലോകോപകാ രം ചെയ്യാൻ ജഗന്നിയന്നാവ് സംഗതി വരുത്തേണ്ട്.

(ഒപ്പ്) കേരളവമ്മാ.

2. 00. 00.

എ). അതും റാജ്യരാജ്യവർഷ കോയിത്തന്മുറാൻ,
എം. എം., എം. അതും. എം. എംസ്., തിരുമന്ത്രിലെ
അംഗി പ്രായം.

୪୭

“വൊലംകുളേണ്” നാടകം മുഴവന്നു. സാര്യാന്മായി വായിച്ചുപോകി. നല്ല വാസനക്കാരനായ ഒരു കവിയുടെ കവിതയും മുണ്ടാക്കിയിരുന്ന ധാരാളം തന്ത്രിക്കുണ്ടാനുണ്ട്. സമയസൗക്രംഖ്യപൊലും വേണ്ടിന്തേതാളം ഉണ്ടാക്കാതെയും അടിസ്ഥാനമായി കരിതിപ്പുതമില്ലോതയും ഇതുന്തേം നാണ്യാന്മായി നാടകം കിമ്മിച്ചുകൊണ്ടതിൽ തോന്ത് സദ്ദൈബി കുറന്നു.

അപേതനങ്ങളിൽ ചേതനയമ്പണ്ണെള്ള്. തിരുക്കുളിൽ മന
ശ്വയമ്പണ്ണെള്ള്. ആരോഹിച്ചു വുണ്ടിവരത്തിട്ടുള്ള ഇതിലേപല ഭാ
ഗങ്ങളിൽ സമാസോക്തി, ദ്രോഹം ദിതലുായ അലംകാരങ്ങളോടുള്ള
ടി വസ്തുസ്ത്രാവത്തിനു വലിയ മാറ്റം വരുത്താതെ വണ്ണിച്ചി
ട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ മിക്കതും സാഹസ്രം നന്നായിട്ടുണ്ട്. ചുണ്ണിക
കളിൽ പലതും സംഭാഷണരീതിയോടു കൂടാതുള്ള യോജിപ്പി
ചൂത് അധികം നന്നായിരിക്കുമെന്നാൽ പക്ഷുംണ്ടായേക്കാംമെ
ന്നല്ലാതെ മരംാൽ സ്വന്നതയും നൊന്നിതിൽ കാണാനില്ല. ആ
കപ്പുംാട നാടകത്തിശന്നു രിതിയിലുള്ള ഇം പുതിയ പ്രസ്ഥാനം
മലയാള ഭാഷാപണ്ഡിതന്മാർക്കും കുചിക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ നന്നാണ്
എൻ്റെ വിശ്രദിസം.

கலபரவுறை விழுஞ்சாஸ்விஷயத்தில் அயிகங் எடுப்புத்துவம் ஸ்.ஏ.திவகனிக்டி ஜியூத் தீர்த்தில் ஜான் இங்கிய நாட்டை முழுமொத்தம் நிற்கிறான் பூஷ்டாயி வண அ நகத்தாவிசங்க பழிஞ்சுமதை தொன் பூஞ்சுகிட்டு அலெக்ரெட்.

திடவட்டம் படி; } (இடு) அறா. ராஜராஜவழி.

മഹാമഹിമഹു^റ കൊച്ചന്തല്ലു^ർ
ചെരിയ കൊച്ചു ശ്രീതത്തവുരാൻ
തിങ്മന്തല്ലും
അം ഭി പ്ര റ യ റ .

മാലിന്യംവിട്ടനംനാവിയനവനവഷാർ
ഇണ്ണമോടാത്മരാഞ്ചം
പാലിച്ചുംകാണ്ടുവാഴംകലയുടെപതിതൻ
ചിത്രമാക്കണമരിത്രം
പാലിൽപ്പത്വാരഘചക്രംവിയമഴകൊച്ചുചേ
ന്നംള്ളുംവാലാക്കലേരം
സീലിപ്പാനിപ്പോംനന്നിയവനിയിലമര
നോക്കേണ്ടേഷംവിഡേഷം.

(ഒപ്പ്) ചെരിയ കൊച്ചു ശ്രീതത്തവുരാൻ:

ശ്രീ.

സർ. രാമവംശം, ജി. സി. എസ്. എച്ച്; ജി. സി. എച്ച്. ഇ.

കൊച്ചി വലിയതസ്വരംതിരമന്നൂറിലെ തിരമനസ്സിൽപ്പാർപ്പാൻ.

തിരമനസ്സിലെ ഈ ഷണ്ട്രപ്പുപുത്തി തുണ്ടിവസ്തിൽ അവിടത്തെ പ്രജകളായ നാനാജാതിമതക്കാരെടു മും പ്രതിനിധികളുടെ നിലയിൽ താഴെ പേരെഴുതി ക്ലീഫുന്ന തൈദം തിരുവും ഗാകെ വന്നു തൈകളുടെ ഒക്തിവുംപ്പുരമായ അഭിനന്ദനത്തെ പ്രകാരിപ്പിക്കുന്നതിനും സവിനയം അനവാദം അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഈസ്ഥിവസം തൈദം ആരംഭാധിക്കുന്ന മംഗളോഹവം തിരമനസ്സിലെ ആജന്താനവത്തികളായ പ്രജകൾക്കുല്ലാവക്സം അസാമാന്യമായ സംസ്ഥാപിച്ചും പ്രത്യേകമായ പ്രാധാന്യവും ഉള്ള രാഷ്ട്രം. ഈ റാജ്യത്തെ അതിപീശ്വായ റാജവംശാവലിയിൽ ദില്ലി ചില രാജാക്കന്മാർമ്മാത്രാമ ഷണ്ട്രപുത്തിതിരക്കാർം ആ ശ്രോഷിപ്പാൻ സംഗതിവന്നിട്ടുള്ളൂ. അതുകൂടു, നിരന്തരവി ശ്രമത്തോടും ദീർഘദിരിക്കണ്ണാട്ടംകൂടിയുള്ള തിരമനസ്സിലെ ഭരണ താൽ സിദ്ധിച്ചുത്തോലെ സമൃദ്ധിയും പ്രാബല്യവും കൊച്ചിരാജ്യത്തിനും ഈതിനുംഭരിപ്പാരിക്കലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ തുണ്ടിവസ്തിക്കുന്ന ശാരംഭം പ്രാത്രകിഴും മെർക്കാസിച്ചു സംഗതികളുംകൂടുള്ളിട്ടും കാലം ഇതും ഉപകാരപ്രദമായിരുന്നിട്ടുള്ളതും മേലാലും നാനാപ്രകാരേപകാരം സമ്പദനവിത്തുന്നവും ആയ തിരമനസ്സിലെ ആജുള്ള പരിഹാരം ചുവന്നിട്ടുള്ള പരമകാരണാനികനായ സദ്വംഗ്രഹണനും തൈദൈഖിപ്പാവകം അത്രുന്നതും കൂതജനമാരായിരിക്കുന്നു.

തിരമനസ്സിലെ റാജ്യഭരണം കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രത്തിൽ ഒരു

നെ വിദ്യോദ്ധൂഡനായ നേത്രുക്കിക്കൊണ്ട്. അസംഘാർഥമായ ബുദ്ധിക്കരിയും പാശ്ചായ്യത്രവും അശ്വാഖമായ പരിഗ്രാമത്തിലോരും ദുരന്തിപ്പും ഉള്ള തിങ്കമനസ്സാകാണ്' പരിപക്വവും ഉജ്ജ്വലവുമായ പുതഞ്ചല്ലപ്പാട്ടിയേച്ചുകൂട്ടി സിംഹാസനാദരാഹാണംചെയ്യുകാലത്തുതന്നെ അവിടെത്തെ രാജുഭരണം അസാമാന്മാചുജ്ഞിയേച്ചും ഉൾക്കുപ്പിൽക്കൂട്ടാട്ടം, തുടിയതായിരിക്കേണ്ടെന്നു തന്നേപറ്റി ആര്യാംഗിക്കുമാണെന്നി. ഈ കഴിഞ്ഞെത്തെ പതിനേഴു സംവശ്വരകാലത്തിൽ ഉണ്ടായ ആര്യുംകരണാദംബ കാഞ്ഞസിഭികർ തന്നേള്ളടക്ക ആവിയ ആര്യംസകളേയും അതിന്റെയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പരസ്യമായി ഷ്വാഷിപ്പാൻ സാധിച്ചുതിൽ തന്നേപറ്റി സംഭിമാനമാണും കൃതജ്ഞനും മാത്രമായിരിക്കേണ്ടും. അവിടേക്കു തിങ്കുപ്പു കിട്ടിയതിനാദേഹം, രാജുത്തിലെ മുതലഭട്ടപ്പുകാഞ്ഞത്തിൽ വരുത്തിട്ടുള്ളപരിജ്ഞാരാഘരം, ഏകാശാശിൽ, കച്ചവടം മുതലായവ വലിപ്പിക്കുവാൻ ചെയ്യുള്ളതും, ഗതാഗതമാർഗ്ഗവിഷയത്തിൽ വരുത്തിട്ടുള്ള സൌകര്യം; വിദ്യാപ്രചാരണത്തിൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ള ഉൾക്കുപ്പം, ഗ്രാമഗരാഭിക്ഷീകരണ തുച്ഛവികരണത്തിനും ജനങ്ങളുടെ ആരോഗ്യരക്ഷണം വേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുള്ളപരിഗ്രാമം, സക്കാരാസ്ത്രാഗസ്ഥമായും നടപടികൾും ഉത്തമരിതിപ്രവും രാജുഭരണത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ അംഗങ്ങൾക്കും വലവുജ്ഞിയും വരുത്തുന്നതിൽ ചെയ്തിട്ടുള്ളപരിജ്ഞാരം—ഈവായല്ലോ അവജ്ഞെ വലിപ്പംകൊണ്ടും മുണ്ടെക്കാണ്ടം കേവലം വിസ്തുചനിയങ്ങളായിത്തന്നെ ഇരിക്കേണ്ടും.

രാജുഭരണാകാഞ്ഞത്തിൽ ഇതുവളരെ ഉൾക്കുപ്പം ഒരു രാജാവിനു വളരെ അധുന്യമായിട്ടു സിഭിക്കാരാളിള്ളു. കൂതുന്തിപ്പും ധമ്മത്തുപരതയും അതിയായിട്ടുള്ള തിങ്കമനസ്സിലേക്കു സ്വന്തമായി സാമ്പ്രദായതന്നും തങ്കപ്രതിഫലമായിരിക്കേണ്ടതും; എങ്കിലും, ആവക പരിഗ്രാമങ്ങളുടെ ലെള്കിക്കഫലങ്ങളും അവിടേക്കു സിഭിക്കാതിരുന്നിട്ടില്ല. തിങ്കമനസ്സിലെ പരിഗ്രാമം എല്ലാവക്കും

ഇന്നോളം ദ്രാലിക്കമ്പണം മാത്രമല്ല, ചക്രവർത്തിന്റെനിലയിൽ
ന്തിൽനിന്നുള്ളടിയും അതിനുവേണ്ട ബഹുമതികൾ യാണേന്തിനി
ചുണ്ട്. കഴിഞ്ഞുപായ ചക്രവർത്തിന്റെനിന്നും ചക്രവർത്തി
നിൽനിന്നും ഇപ്പോഴെതു ചക്രവർത്തി മഹാന്മാതരമഹിമയ്ക്കും ജാ
ജ്ഞും മഹാരാജാവിൽനിന്നും തികമന്ത്രപിലേക്കു സിലബിച്ചിട്ടുള്ള ഓ
ഹ്രമതികൾ കൊച്ചു രാജഭാരതത്തിൽ അങ്ഗത്വപൂർണ്ണമാക്കുന്നു; അ
പ്രകാരംതന്നെ തികമന്ത്രപിലേക്കുള്ള ദയാസ്രൂതകളിൽ നിന്നുല്ലെങ്കിലും
ഈക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം എറാമെ, രാജഭക്തരമാരും സംഗ്രഹിക്കാതു
മായ പ്രജകളുടെ ദ്രശ്യമായ സ്നേഹാതിശയവും എദ്ദേഹപൂർക്കമായ
കൃതജ്ഞതയും അവിടേക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതും ഏല്ലാറിലും വലിക്കാ
ത പ്രതിഫലമാണെന്നും തെങ്ങൾ തംഴ്ചയാട്ട വിചാരിക്കുന്നു.

ഈരു ഘാലവത്തായിത്തീന്നിരിക്കുന്ന ഉൽക്കുഞ്ചുവും ഇണ
കരവുമായ ഭാണം തുടച്ചായി ഇനിയും ചെയ്യുന്നതിനു വേണ്ട
സഹതിയും ആരോഗ്യവും ആയുള്ളും തികമന്ത്രപിലേക്കു സിലബിക്ക
ടേ എന്നും തികമന്ത്രപാക്ഷാന്തം കൊച്ചുരാജക്കട്ടംവെച്ചും ഏല്ലാപ്ര
കാരേണ്ടും അനന്ത്രയിതന്മാരാകട്ടേ എന്നും ഉള്ള തെങ്ങളുടെ എ
ദയപൂർക്കമായും വിനയപൂർണ്ണമായുള്ളും പ്രാത്മന്യാട്ടക്കൂടി
അവിടെത്തു അജ്ഞതാനുവർത്തികളിലും ആത്മതിനമാരും ആയ തെങ്ങ്
ൽ താഴേ പേരുള്ള ഒപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു.

രൂപം പാ. ④ ० .

വര്ണം	വർ	അഭിവഥം	സുഖാഭിവഥം
ര	ന്ന	,	.
ട	ടൈ	ഡോ	ദേഹം
ന	ഫാൽ	മൽ	ചെഡി
ടി	ഫ്ലൂ	സാമ	ല്ലാമ
ന്ന	ഫൈ	ന്ന്	ന്ന്
എ	വ്യ	വെതിയുടെ	നിങ്ങളുടെ
ടി	വാ	വേബി	ലേറി
ഫു	ഷ	വാല	വേണ്ട
ഫജ	ഫൈ	പ	പ്ര
ടി	ഫറ	നോൻ	നോന്ന്
ടി	ഫ്ലൈ	മതിയായ	മതിയുമായ
ടി	ഫൾ	തുണ്ണ	തുണ്ണ
ഫ്രൈ	ഫൈ	ഇവക്ഷ	ഇവജ്ഞ
ടി	ഫ്ല	താങ്കും	താങ്കും
ഫൈ	ഫ	കടൽ	പുത
ടി	ഫി	നിന്ന	നിന്തി
ടി	ഫോ	ക്രൈ	ക്രൈ
ടി	ഫി	ബിഹാക്കരുതന്ന	തലംചേരുതന്ന
ഫോ	ഫൈ	മധവൻ	മാധവൻ
ടി	ഫെ	ഒന്ന്	കുറം
ഫൈ	ഷ	വെറു	ചൊറു
ടി	ഫ്ലൈ	തരിഞ്ഞതിട്ടുള്ള	തരിഞ്ഞതിട്ട
ഫൈ	ഫൈ	അതിനിന്നിട	അതെന്നിനെട
ഫൈ	ഫൈ	ഇതുപ്പുമസ്യം	ഇതുപ്പുമസ്യം
ടി	ഫൈ	മജ്ജുംഗമ	പ്രജ്ജുംഗമ
ഫൈ	ഫാൽ	അപ്പുഇപ്പ	ഇപ്പു അപ്പു
ടി	ഫ്ലൈ	തോന്നേട്ടു	തോന്നേട്ടു

വരം	വരി	അവബൾഭം	സുവാദിഭം
രജ	രഹ	കിഴിയാൺ	കിഴിയിലാൺ
ചന	രീ	നാപ്പശരിപിണനായാ	ഇംവരിങ്വണ്ട
നം	മഹ	നാക്ക്	നാക്ക്
ടി	രഹ	കരയു	കരകയു
ഒ.ര	മനൈ	തുരന്നാരം	തുരന്തരം
നവ	രെ	കളിച്ചു	കളിച്ചു
ടി	വ	കൂട്ടാമനന	കൂട്ടാമനന
ഐ	രോ	മുംനാട്	മുംനാട്
ഷന	മഹ	ജാതിക്ക്ഷമി	ജാതിക്ക്ഷമി
ഈ	ൻ	ജൈ	ജീ
ടി	മന	കൊണ്ടിനിവണ്ണം	കൊണ്ടിവണ്ണം
ഐ	ന്ന	ആക്കണ്ടഖാൻ	ആണ്ടമാൻ
ടി	ചന്ന	ബീം	വാത
രി	മര	കഫലേരൻ	കഫലേൻ
രി	മന	വിസന	വിഡന
മിന	ന്ന	ചുപ്പേന	ചുപ്പേന
ടി	രഹ-ം	നന്ദിയാത്തനബിനം ഭ	നന്ദിയാട്ടനബിനംകാക്ക
	രഹ-ം	താളികുക്കുന്നനീ	നാളുതാളിവൈ
രജ	മഹ	കുമാ	അമ്പ

ബഹുലിക്കളാശം.

(കന്നാരക്കം)

പ്രസ്താവന.

നാട്ടി.

ഗ്രീമാൻ, ഗ്രീവത്സരമുൻ, ഗ്രീതവിഖ്യയകൾ
 അഭിഷ്ഠകളുണ്ടോ മേക
 നാമാന്ത്രം, പക്ഷജാക്ഷപ്രളീ, പരമദയാ
 സാരഹീയുഷവഫം
 സാമാഡിക്കാതവിശ്വംഭരതയാടനിശ്വം
 മഹാ! പുണ്ണ്ണത്രയിസ
 ശ്രാമാലക്കാരമാക്കംതിങ്കടിയകളും.

മംഗളംമംഗളാത്മാ.

എ

(അതുംപോര)

പൊന്നംപാവാടചാത്രംപിട്ടുഗമിഴിയാം
 പാദ്ധ്യത്വേവിയൈഞ്ചെടു
 തത്തനംഗ്രീമക്കിഗണാധിശ്വരയനദക്കമാ
 രാദിസംസ്വൃത്യനായി
 തനംതതറാതെക്കുത്രുംസത്തമപിനട
 ത്രണാസവ്യജനനാമ
 ക്കനിയേക്കപജ്ഞിക്കാളിളിംപ്രമിതകവലയാ
 ധീശരീഷ്ഠിസഹായം.

എ

(നാട്ടി കഴിഞ്ഞു സ്വത്രാണം പ്രവേശിക്കുന്ന)

(அளவியல்லை நேர ஓனா சனி)

ஷுது— அதுண்டு! வேணு யதிச்சுக்கிணதாக் குணோட்டு வரா...
(நடி புவேஷிசுன)

நடி— அதுண்டு! எதாக் குதா வங்கிரிக்கன.

ஷுது— தள்ளாறுவெப்புதாபாய்வாடியுடையிலை
நடி நடி!

தத்தோற்று பாட்டுக்கிணங்கும்வூயகமலகுலம்

கங்குவோகொள்ள்வேள்ளீ

பள்ளாகும் சொழியாகாததாகவுதியதற்
நாடுமிதுாலியோகு...

கொள்ளாழூப்புக்காலங்ஸதிக்கிலயுநா
போக்குவே! போக்குவேலிது:

ஏ

நடி— ஒளிநவாடக்ஞதித் தோலிநயத்தோருமென்ற தோன்
நாத் எடுதான்?

ஷுது— கொழு வலியத்தூராக் திதமநூலிலே ஷஷிவுத்தி
ஸஂவயமாயி ராவுவைக்குர் நாவைதமாலீ செட்டியாராக்
எடுவப்பட்டதைப்பூக் கவிதாபரிக்குமின் ஸமாநாப்மாய
“வொலாகலேஸ்” அதுஏலாம்?

நடி— வொலாகலேஸ் கை ஸஂகிரிதாடகங் அஸ்தாத்தத்துக்கொ
ங்கு மிகவுரை ஜேஷாலகாரவினிமிதமாயிரிக்கண்டிகா
லும் தாலிநயத்தின்கின பணித்தூமரஸாயார்ணமாய
ஒளிநாய்க்கு கிடிக் எடுத்தப்புமான்.

ஷுது— ஸஂகிரிதமிழூக்கிலும் மரை ரளதூந் காரணமைக்கு
ஏலாங் குதின ஜூஷாப்பதபழுங்:

பாதாவோபெக்மாலூக்கவேரநிதிரை

ஞோயிசூலிப்பாயமோ

நோதாநேராதுமசூரதாவுருமலங்

கிழுக்குப்பதாநயங்

എന്നായാണുമിതാടണംപ്രിയതമേ
പ്രോത്സക്കന്ത്യമൻകമും
നേതാവാണാതുമാരാത്യർലടനാ
രീതിക്കണ്ണാജിച്ചിതിൽ.

നടി— എന്നാൽ അതുതനന്നാക്കരു.

സുത്ര— വേദി ഇം വസ്തുകാലം വിഷയീകരിച്ച ഒരു പാട്ടും
ടി സദസ്യരം സദനാശിപ്പിച്ചിക്കു.

നടി— അങ്ങനെതനന.

തളിരാകിയചുണ്ടിനള്ളിലോമ
മിളിരാഡംസുമദനപ്പള്ളികാട്ടി
അളികാടുകനെക്കണിച്ചവല്ലി
ക്കിളിനേർവാണികർക്കുതടക്കിച്ചിട്ടുണ്ട്. ③

സുത്ര— ആഞ്ചേ! വേദിയുടെ ശാന്മാധ്യം അവസ്ഥനീയംതനന.
ഈമധ്യാസഭയെയെന്നാണാത്തിമർ
താമരാധരി! തവസ്ത്രേംച്ചയം
അമരയതനാടകളുണ്ടാവും
സാമാജികിസ്തനീതയെന്നപോൽ.

(എന്ന രണ്ടാഴ്ചം പോയി)

പ്രസ്താവന കഴിഞ്ഞു.

(ജ്ഞാനി നാഗവാപിയിൽ ഗോപാലവിലാസത്തിശേരം ഒരു വരാന്ത. ബാല ഒരു വാങ്കസംഖയിൽ കിടക്കുന്നു. സുരിതി അടക്കണൽ ഒരു പീഠത്തിൽ വീറി കൊണ്ടിരിക്കുന്നു)

സുന്നിതി— തോഴി, വേദിയുടെ ആലസ്യം ഈ എടയായിട്ടു കൂ
ണ ദമിച്ചതുടങ്ങിയില്ലോ?

ബാല— ആലസ്യത്തിനു കാരണം എന്നില്ലോ ദോഷകോപം

തിരെ ഞമിച്ചു എന്ന പറയാടായില്ല. ഏന്നീരും പ്രാണനാമൻ 'കലേഗന' പ്ലേകിൽ, എന്നീ പണ്ണേതെന്ന നാമാവശ്യങ്ങൾക്ക് മായിക്കുന്നു.

സുനീ— കലേഗേന്നീരും മഹിയീപദത്തിൽ ഭവതി ഘൃംഘികം ഗോഡിക്കുന്നണണ്ണു തൈജിക്കു ദിവസുക്കിളിക്കുന്നതു പറയാം—
ബാല— അതു വാന്നുവാതെന്ന.

മാലാക്കംഡലാരമാരിക്കാരക്കട, മഹിയിൽ

കീത്തിച്ചാത്തുനവിദ്യ

ഓലാമാണിക്കു, മോത്തപ്രാണയമയനദീ
ഹാഖിയാ'മകലേഗന'

സ്വാലാപജനുണിക്കാണ്ടംപരിമുള്ള'കര
സുർന്നംകൊണ്ടമിപ്പും

ഗീലായുക്കന്തമെകി, 'പ്രക്തികരി'വിഷണ
വസ്യവിട്ടല്ലുണിച്ചു.

എ

സുനീ— ഒദ്ദേശം, കലേഗേൻ സദ്യേന്തേക്കണ്ണുക്കുട്ടി ചിരകാലം വര്ത്തിക്കുവാൻ തിരുവിള്ളുണ്ടാക്കുന്നു. തോഴി, കലേഗേൻ അഭ്യര്ഥിയാം ഭേദിക്കം ഭേദിയെ അഭ്യര്ഥിക്കുന്ന തുണ്ണിക്കണ്ണ കുറുക്കണ്ണ കുറുപോലെ അഭിലഷണിയമാക്കുന്നു.

ബാല— സ്വാമിജിട അഭ്യര്ഥയത്തിൽ ദിശ്യരൂപങ്ങളാക്കുന്ന അനുസ്ഥാനം വസന്നാൽഗമത്തിൽ വണ്ടുകൾക്കുണ്ടാക്കുന്നതിലും അധികമായിരിക്കുമാല്ലോ?

സുനീ— 'കലേഗേരയത്തി'ൽ 'കവലയ'ത്തിനു കൈതുകമില്ല, തെ വരുത്തുമാ?

ബാല— സവി സുനീതി, നിന്നീരും താലവുംവാതം ഏന്നീരും കായികമായ തുളച്ചുജ്ജൂ കാര്യ വരുത്തുന്നു. മാനസികമായ വ്യാകലത്തും ഇനിച്ചുകഴിഞ്ഞില്ല.

സുനീ—ഭേദിയുടെ പാണിപ്പുവാതെ കലേഗേൻ സ്വീകരിച്ചതു ദിതൽ മദ്ദനാവുമജ്ജും കുറവുണ്ടെന്നുണ്ട് തുണ്ണുള്ളട ധാരണ,

ബാല— അതു രാറി. തോഴി, എരൻറ ദിരുപ്പും ഇണം ഇന്നവരാം യും തുടങ്ങിയതല്ല. ‘മാന്യന്നും ശാകതന്നാൽമായെ’, പിന്തു മജ്ജട പരിലാളന്നതിൽ ഞാൻ അധികം പ്രശ്നാഭിച്ചുഡിനാ ദയ കാലത്ത്,

മണത്താളിംമലവതാട്ടാസേരുവവരിയും

വീളിനാതാർമക്കത

നുണ്ടാലിൽക്കടക്കാണമാരകിഴുമേ

പാടിക്കൈളിച്ചീടുവാൻ

ഞാഞ്ഞതാനന്നാരണ്ണാഭിലൂഹിനരവി

രഹാർവ്വചക്രിട്ടതിൽ,

‘കണ്ഠ’മെൻകളിൽമേനിയന്നമുറിയേ

റാഹന്തമോഹാന്യയായേ.

2

സുന്നി— കീലാലഃ ചുലച്ചിം റിട്ടചലക്കചലസ

രെഞ്ചിയിൽക്കാളമേലു

ശ്രീലാസ്യർക്കേഖപാംഗവിതരി, മുദതരം

രേപ്പുക്കപ്പായമേന്തി;

ചുലാവണ്ണാം ഗിയാകംവതിപരിലസി:

ക്കരുവാളിം ഹാ’ ദരാഡു

ക്കാലാരാധിക്കമന്നുന്തവതനവണവാ

നോത്തതിൽചിത്രമില്ല.

3

ബാല— ഞാൻനിമിത്തം എരൻറ സ്വന്നമികർക്ക് എത്രമാത്രം സകടങ്ങൾ നേരിട്ടിക്കൊ എന്നു് നീ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാ?

സുന്നി— ‘ശാകതന്നാരായെ’ അവരുടെ കൂദാശയുംതാൽ വേതി അംഗ്രാധിനായിട്ടില്ല എന്ന ഞാൻ അറിയുന്നു. ഇഷ്ടസ്വി വിഷയമായി ചില കലഹങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായും ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ.

ബാല— കലഹങ്ങൾ ഉന്നരബണ്ഡാ?

കാത്താ'പ്രോതാ'ശാരന്തംതല'തിരി'യുമിനി
ക്കിനാമെൻനെവി'ടിപ്പ'
ശാഭാത്താദ്യാഹിച്ചുചവയ്ക്കളജാതരണപടമ—
ബുന്നനമോക്കുന്നെന്നരം
നേത്താവരൻകാനെരല്ലോ'പ്രമമവരി'യിൽനി
ന്നല്ലുസിച്ചുാരരാതി
ക്കാത്താക്കുമാരര'നുാളവരസുനികരം
വിട്ടുമെന്നുബുമിച്ചു.

၇

സുനി— വുരാവുത്തമെക്കിലും, ഇരു ഇപ്പോഴാം ദേവം വ്യസന
വും ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ബാലാ— നാനായുദ്ധങ്ങളാകുംവെത്തമഴകൾവോഴി
ചുപ്പാവംഭോദജാലം

മാനാപായക്കൊട്ടക്കാറംടിയിൽമമവിഷ്യാ

ഭാണ്ഡിപ്പൊന്തിത്രുടങ്ങി;

ജണാനാധിഷ്ഠാനമാക്കാംപ്രഭിജനമത്രനാർ

'വഞ്ചി'യിൽചേന്ന്കൊണ്ടി

ദ്രിനാപംഗിക്കുചേരംധന'വിഷയ'മതിൽ
പാതിപ്പോയാതരാത്മം.

၈

സുനി— കയ്യും, കയ്യും, സുക്ഷുദ്ധത്താളം ആലോച്ചിക്കുന്നും ഒരു
മഹാദേവിയെപ്പോലെ തേരേജാവതിയായ തോഴിക്കും അതരം
കാലക്കെട്ടുകൾ വാധിച്ചുപോയശ്ലോ. തോഴിക്കു കലഹകാല
തനിനു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന ധനവും ഇം കലേരാനേൻറു കാലത്തു
വേണ്ടിയിരുന്നു.

ബാലാ— സുനിതി, സംഭാഷണവിഷയം ഒന്നു മാറാതിരുന്നാൽ,
എനിക്കും അടിക്കടി വ്യസനം വല്ലിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെയിരിക്കും
മല്ലുവിഹാരം, വടവക്രൂച്ചരി, ഏലുപന്തീപുരം മുതലായ കര
പ്പുംനേരം അന്നുധിനങ്ങളായതോത്താൽ എന്നെന്നയാണു
സമാധാനിക്കുക?

സുനീ—കഴിഞ്ഞെന്തെ കുമകളോരും പദ്ധതിപിച്ചിട്ടാവല്ലോമില്ല. ‘അതീതകാഞ്ചാനാശങ്ങൾക്കിം സ്വാദത്തേഷ്വിപ്രജനനഗമ്പിതേനു?’

ബാല—വാസുധാരതാനു. ‘സർജ്ജകാലവദ്ദേശന നഞ്ചതിജനങ്ങളും വാപരിത്രായതേ?’ എന്നാജ്ഞതും തൊൻ ഭാക്ഷണ.

സുനീ—കുമാതൽപരനായ നമ്മുടെ സാധ്യാലൈമന്നും ശ്രദ്ധാതിരേകതാൽ ഭാവികാലം നിംഫമായി കഴിച്ചുകൂട്ടാം.

ബാല—ഇനിയുള്ളകുലം ദയപ്പെട്ടുക്കയ്യോ?

പകാപേതംസുകീത്തിക്കണ്ടയുടെനട്ടമം

ഗല്പമായ്‌സർപ്പലാപ

പ്രൂഢാലപ്പീച്ചലോകംദിഴവനമവനം

ചെയ്യിട്ടംസാംശ്വര്യമന്ന്,

തകാരണ്ണത്തിപ്പൂംമുട്ടപവനവഴി

ക്കണ്ണയോടെനന്നല്ലോ

പുകാവിന്ത്രിലാഗ്രഹ്യതുമലപനിരയു

പ്രാഘസിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ന്ന

സുനീ—രാതിൽപരം ഭാഗ്യകാലം വരേണ്ടതുണ്ടാം? കലഹാകലമായ സ്വന്ത്രിക്കൽക്കേന്തുക്കാം സമാധാനമുള്ള ദരിദ്രന്മം. എന്നും തുടർന്നും ഉപരി.

ഉള്ളതിൽപ്പിതിഹ്യവംനയവിനയമെഴും

താതനെനക്കുണ്ടവീട്ടിൽ

പിള്ളക്കളുംയിനിന്തിപ്പുരക്കരുകവാലാ

സങ്കരവല്ലിച്ചിട്ടുണ്ട്

‘വെള്ളക്കാരേ’റി’രാജാ’വുക്കുഷമപൊഴി

ക്കുവന്നുള്ളിയന്നകാര

കൊള്ളുക്കാരൻ’മാനത്തെളിവി’ലുലകിം

കാര്ത്തികോലുന്നവഴ്സ്സു.

6

മൊല—എന്നെന്നും കാരോ കാലമായിട്ട് പോകമെംകൈ സമാധാനങ്ങളെത്തുടർന്ന് വിലാസമമുമായി പരിശോധിച്ചിരിക്കുന്നതു നിജാടഭയാക്കുന്നതിനും മുൻപുണ്ടാക്കുന്നതും ഒരു പഠണമാണ്.

മൊല—ചുരാവുത്തന്നെല്ലാം ഇരിക്കുന്നു. കഴലശ്രദ്ധിക്കുന്ന മേലന്നുപശ്ചാത്യിലുള്ള ‘ആചാര്യ’ക്കു ചികിത്സ വേതിക്കുന്ന സ്ഥലമും നംബക്കാണാണോ?

സുനി—തന്മായ്ക്ക് ‘അച്ചുത’പ്രിയനായതുകൊണ്ട് കൈപ്പുണ്ടു മുള്ളു കൂട്ടുതിലാണ് കാണാനുതു്. ‘ക്ഷാമ’വിഷയായിരുന്ന ഏ) നിക്ക് ആചാര്യക്കുറ ചികിത്സയിൽവെച്ചു് ഉംഗമഘുണഭാവയും ചാരിയാരെ കഴിക്കയില്ല.

സുനി—‘സാന്നക്കരണാഭ്യർഥായ ഭാരോ പ്രദയാഗ്രാഭിൽ’ ‘പരിക്ഷാ’ക്കലും മുത്തപ്പേരുംകൊണ്ട് തുലാന്തരിക്കരണാനമായ ആചാര്യക്ക് വേതിയുടെ ചികിത്സാവ്യപ്രദശത്താൽ തെന്റുറ യഞ്ചുംഭേദതെ സുസ്ഥിരമാക്കംവണ്ണം നാട്ടിയിരിക്കുന്നു.

മൊല—കലേഷാഗ്രിതന്നാരായ മറ്റ പരിചാരകക്കാർ അന്നാര ക്രതമാക്കം സമർപ്പിക്കുന്നതുമാക്കാതെ ആചാര്യക്കുറ നിദേശങ്ങൾ ഒളിപ്പുമാണുള്ളിട്ടി തെററിക്കാതെ പരിചരിച്ചുംകൊണ്ട് വന്നു. തന്മൂലം ആചാര്യക്കുറ യഞ്ചും ഇവിടങ്ങളിൽ നാശപത്രമാകിട്ടുണ്ട്. എനിക്കുപകാരത്തിനാണാക്കില്ലോ ക്ഷാമാവിഷയായിരുന്നപൂർണ്ണ ഏന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങിയ ചെയ്യുവാൻ ദേഹാദിനങ്ങളെ ആചാര്യക്കുറ ചിത്രവുത്തിയിൽ അന്നാണെന്ന് ലിലാകാരിന്റും ആരോപിച്ചിരുന്നു. ഏന്നാൽ പ്രഖ്യാതിയും വേദനയും നമിച്ചുപ്പോർബാ എനിക്കുപ്പേരുതോട് പ്രീതിയാണായതു്.

സുനി— നിജേം ‘സാധ്യപുത്തി’ലഭിതേ, ‘ക്ഷാമി’,
തൊന്നാംനിന്നും
തേജ്ഞാനിനിൽപ്പലഞ്ചമധ്യക്കംത്തോട്
മുപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്

ത്രിവാല— റൈറ്റാപറേതസതതമരളിച്ചിംമൽക്ക്

ലേഡാബ്ലുക്ലൂ

തത്തേരാടാനിച്ചുതുരുതലെനിക്കല്ലു

ലില്ലാതെയായി.

പ്ര

അതിനിടയിൽ പല വൈദ്യുതിയാം എന്ന ചികിത്സിച്ചു
കയ്ത്തെപ്പുട്ടുത്തകയണായി.

സുനി—ഈസ്രൂവിമിത്മാര്യകർവാഹനങ്കാണ്ട ഭവതിയെ ‘ധാ
രു’പുണ്ണിയുള്ള നല്ലാൽ ‘മേലിനി’ധാക്കാൻ കലേഗേന്തനെനാ
കഴിവുണ്ടകില്ലും ഇന്ത്യാലുജ്ഞിനും വൈദ്യുതിയെര കുണ്ണി
ക്കുകയാണു്. നമ്മുടെ ദേഹകാലങ്ങളിൽനിന്തു ചികിത്സിക്കു
വാൻ പാരദേഹികവൈദ്യുതാരാക്കന്നോർ ഏഴ്സ്പ്രൈഡുക്കു
ലാണു് ചില ദോഷങ്ങൾ വിടാതെയിരിക്കുന്നതു്. കലേഗ
നീം ഇപ്പോൾത്തെ നിജീയങ്ങളിൽ ഭവതി ആരോഗ്യവതിയാ
കാതെ വരികയുമില്ല.

അഭ്യാതാലോചനക്കുവികർവാലയനി

രജ്ജാത്രമാത്രാനരാശ

ചൃഥ്യായപ്പുച്ചണിഞ്ഞംതെളിയുമൊക്ക

ലേഡാഗയക്കുട്ടിനുള്ളിൽ

സത്വാരംചെള്ളുമോമരുചെരകിളിമകളാം

ബാലികേക്കാലുചുത

ആഭ്യാസംകോകിലംപോൽവെതിച്ചുതസ്വ

കാററിലാരോഗ്യമെന്തും.

ന്

ബാല—ഇപ്പുസ്വിയുടെ അപ്രകാരിക്കു മെത്രിയെ ഞാൻ അ
ഭിന്നമിക്കുന്നു. സവി സുനിതി, പ്രിയ ധിരക്കം എന്നെന്ന സ
ത്യാവുംമോഹിപ്പിക്കുന്നു.

സുനി—ഇപ്പോൾ ആ മഹാനഭാവനാൽ എത്തു നാടകം അലക്ക
രിക്കുപ്പുന്നും?

ഖാല—കെരളത്തിൽ മുട്ട് വല്ലിക്കുന്നോർ ഗ്രീസ്സാൽക്കരംരായും പ്രദിക്കരിക്കുന്ന പ്രാപിക്കുന്ന ‘അചലപുര’ത്തെപ്പുംറി സുനിതി കെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ?

സുനി—ഹായോത്രുങ്കും ഹൈരിസ്കും സുവവാസോച്ചിതമെന്ന് മുക്തകളും സമതിക്കുന്ന സംക്ഷാരം അചലപുരമെന്നും

ഖാല—ഈതെന്നും.

സുനി—എന്നാൽ വെതിയുടെ സംമാനാധികരണ്യം അചിരേൻ്ന് സംഭവിക്കും. വാംകാലത്തിന്റെ ആരംഭമായി.

പ്രണയികളുടെവിപ്രയോഗദിവ
ചുണയുടെവാർമ്മവില്ലുക്കണ്ണിട്ടുന്നോർ
അണായുമവില്ലാപത്പൂരിൽക്കൈ
തത്സാഹത്യള്ളംതവകാന്തനിങ്ങുചേരും.

മൃ

ഖാല—പ്രിയതമെന്നും ആഹമനകാലംവരെ എന്നും ജീവിത തെരെ ഒംഗാ വരുത്താതെയിരിക്കുവാനുള്ള എല്ലാം ഉപായങ്ങളിലും തോഴിയുടെ അനുകമ്പായ ആളുയിക്കുന്നു.

സുനി—ഈതാ അട്ടത്തുകാണുന്ന പട്ടിക്കൊണ്ടു വരുത്തെത്ത പുന്നേരം കൂത്തിൽ അനന്തരാസല്ലാപം കഴിക്കാമെന്നുവബ്ദ്ധാദ്ദോ?

ഖാല—സബിയുടെ അഭിമതംപോലെയാക്കും.

(എന്ന സംഭാഷണം ഉദ്യാനപ്രവേശാനടിക്കുന്നു).

സുനി—ഈ മലർവാടികയുടെ സൈനസങ്കൂതിനെയും വാച്ചാമഗ്രാ ചരമായിരിക്കുന്നു.

ഖാല—ബാദ്രാഖാക്കൻ് ഇവിടം താപോദ്ധീപകവുമാണ്.

അഥിനിസ്തന്ത്രാണ്ഡുഴുക്കുമോടെ
ക്കളിർക്കാറായമഹാമത്തിലേരി
നളിനായുധനിപ്രസൂതവാടി
ലളിതാഗാരമലംകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മൃ

(അണിയംഗിൾ)

വിദ്യയറിം, വിദ്യയഹിം.

സുനീതി—(പരിപ്രോച്ച്) തോഴി, അവതാരം, കലേജിൽരെ രമാശ്രൂഷാലോഹാധിമോദി.

ഖാല—അതുതന്നെ സംശയമില്ല.

പതിയുടെരമവാജിദേഹയുമോ

പതിയുകകെങ്ങയതംനിന്നാവോതം;

മതിചുവിവിരഹാമയംകളിൽത്തന്ന്

മതിക്കരുക്കണാടിമനമാട്ടിട്ടുണ്ട്.

മൂ.

(വിഞ്ഞം അണിയംഗിൾ)

വാജിഡാലയിൽ വാജികളെ വിശ്രമിപ്പിക്കുക. കനകാച്ച ലത്തിലേക്കു ചുംപ്പുടാരാക്കേബാൾ അറിയിക്കാം.

ഖാല—പ്രാണപ്രിയൻ പരിവാരങ്ങളെ നിവർത്തിച്ചു ഇങ്ങാട്ടു തന്നെവന്നാത്തന്തി.

സുനീ—ഞാൻ കാണുന്നു.

തകംപോല്ലപ്പുസിക്കുന്നടപ്പടലിനിന്നു

ഞുന്നുവുംപിപ്പാവം

സകല്പത്തിനിനിന്നുഞ്ഞുപടിസകലകലും

വല്ലഭത്തപംവരിതപം

പക്കംപറാതിവണ്ണംസുദതിവമനുന്നു

യംകല്ലുംനിച്ചാത്തം

കൊക്കതക്കപ്പുതക്കത്തിരുമനിവിലസി

ചുന്നകല്ലുന്നകലേശൻ.

മൂ.

ഈഎസ്സവിയും പ്രിയജനവും ഒസ്പരസല്ലാപം കഴിഞ്ഞു മ തങ്ങേബാൾ, അന്നന്നയനാടികർംകു വേണ്ടുന്ന ഒക്കെങ്ങുംകാരായിട്ടുണ്ടുള്ള നവീനപ്രാസാദത്തിലേക്കു ചെപ്പേട്ടു.

ബാല—കലേശാഗമനംവരെ എന്നെന്നും ജീവനെ ക്രൂച്ചതന്നു
വാസലപ്പരത്തും എന്നെന്ന പിരിഞ്ഞപോകുന്നോ?

സുനീ—ബാല, ഞാൻ നിന്നെന്ന പിരിഞ്ഞപോകയ്ക്കും പത്രം
ഹംരത്താൽ പരിപോഷിക്കപ്പെട്ടുന്ന നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമപാ
നീയങ്ങൾ തയ്യാറാക്കുന്നുമോ ഞാൻകുട്ടിനു അട്ടക്കൾ ഉണ്ടെ
കിലേ എനിക്കു വിന്റാസം വരികയുള്ളൂ.

ബാല—കൂടാതെ കഴികയില്ലുകും ഒതാഴിക്കു പോകും. ഞങ്ങൾ
ഈം താമസിയാതെ അദ്ദേംചു വരുന്നാണ്.

(സുനീതി പോയി)

കലേശൻ—(പ്രവേശിച്ച ബാലയെന്നുകും ഒട്ടവിപ്പിട്ടുകൊണ്ട്)

പ്രേജ്യാനാമെന്നുന്നുനുകാൻആണ്ടുതിവരയുന്ന
ചെയ്യുതജ്ജന്മമാക്കി
നായാസാർഖബാജ്ഞാരാജ്ഞാലമാടതിവിയ
പ്രാന്തന്തരങ്ങളും
മാധ്യമപേതാനാരാഗക്കലിനാടുചു
പ്രായിട്ടംഗണ്യഭിത്തി
വ്യാധാമങ്ങതാടമോമൽപ്പുണ്ണയനിധിയിൽക്കി
ക്കുന്നബാലാസുരീലം.

ചുഡാ

(ബാലജുടെ അട്ടാളം ചെല്ലുന്നു; ബാല എഴുന്നേർക്കുന്നു)

കലേ— പ്രായത്തെ ബാലോ, തത്തുവെതി കണലിനിയായിരിക്കു
ന്നാലുണ്ടാ?

ബാല— പ്രാണനാട്ടാ!

(അങ്ഗല്മാക്കിയിൽ വിരമിച്ച കലേശനു ചാറി കരജുന്നു,
കലേശൻ കുന്നിൻ തുടക്കുന്നു)

കലേ—അയൈ ജീവിതസ്ഥാപനം!

പ്രവാസമാംകാരംഡിലുയൻ്വൻപ്പുമാ
ദോന്നലപൻഡേശാഭാഷിപ്പും ശാന്തിനായ്,
നവാനരാശപ്പുതമല്ലീ!ക്ഷേന്മനിർ
പ്രവാളമേംചൊരിയാതിരിക്കണം.

മുഖം

തന്ത്ര വെതിയുടെ താല്പര്യത്തെ മാറ്റം പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ക
ലേശൻ ഇങ്ങനെ താരിക്കുതു നില്ക്കുന്നുമാ,

പ്രലാപദമാവേണ്ടതുചാരകമേഡിനി
കലാപമേ!മർപ്പണയപ്രസൂനമേ!
കാലാധിനാമൻകൃപയാചൊരിത്തിട്ടും
നിലാവൊരുത്തന്നുപടമിട്ടുള്ളുമേ?

മന്ത്രം

ബഹു—പ്രാണേശപര,

നിന്മഭാകാതിപരതംമമമതിക്കുക
അമരംതുള്ളിവള്ളം
വന്നുവിപ്രേമഥക്കതാവലിചൊരിയുമിളം
തുക്കതിയാംശക്കിരാലിൻ!

കലേ— എന്നുഹാപോഹബാലപ്പുരിഞ്ചകൾമിറവ
ചൂടിയാടിക്കൈളിക്കം
പൊന്നുണ്ടാലേ!വിഷാദിക്കാരിതിനിരൈയാകനാ
ക്കൈല്ലുംതക്കമേ!നീ.

മന്ത്രം

വെതിയുടേയും വെതിയുടെ നിവാസത്തിനേരിയും കാൽഞ്ഞാർ
എപ്പിം തോനം ദേശാന്തരായ ദാരോ സേവകരാക്കം സന്നിപ്പി
പ്പം നോക്കിവരുന്നു.

ബഹു—ആചാൽജന്നർ സ്ഥാനം തിവാകരൻ എന്ന നവീനക്കാ
ൽജിയാൽ താലക്കരിക്കപ്പെട്ടുനേന്നോ?

കലേ—ഈ എട വെതിയുടെ കാൽജൻ അഭിസമർത്തനായ
തിവാകരൻ തന്നെ.

എൻ

ഖ്യാലാക്കലേശം

ഖ്യാല—ആചാര്യനോ?

കലേ—അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ ‘കെട്ടിണാറുത്തി’യടക പാദ്ധ്യലം
ഭജിച്ചിരിക്കുന്നു. ധർമ്മക്ഷമാതൽപരമായടക ചരമഗതി തന്റെ
പ്രകാരമാണെല്ലാ.

ഖ്യാല—ദിവാകരൻ എന്നീറ കാഞ്ഞങ്ങൾ ഒക്കെ നിറവേറ്റവാൻ
തക്ക സമത്വനോ?

കലേ— തവാലിലാഡിഡിഷ്മേകിട്ടം
സുവാക്കിവൻ ‘രാജക്കമാറ്’കോമളൻ
‘ദിവാ_ന്’മേയപ്രഭനോയിവാഴു
ദിവാകരൻതാൻ ‘നളിനി’ക്കബാന്നിവൻ ഫയ
നലമൊട്ടപല്ല് ‘വിലാത്തി’
പലയറിവുകളും റംനിയമസാരജനൻ
ജലജായതനയനേ!തവ
നിലനേനാക്കാൻതക്കഭോധമിയലുനേൻ ഫൻ

രാജുതന്ത്രനിപുണനം സാവധാനമതിയായ ദിവാകരൻ
എല്ലാക്കാഞ്ഞങ്ങളും കൃത്യമായും ഭവതിക്കം ഗൃഹത്തിനം ഖാധക്കുടാ
തെയും നിവത്തിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്പോൾ ന്രാധാസന്നാളിക്കു
സത്രവിധികളാൽ പ്രഭ്രാണിക്കുന്നു. പ്രധാന ന്രാധാസന്നത്തിലെ
നടത്തിപ്പു സ്ഥാപനമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു.

ധീരാശയേ! ‘ലാക്കാ’ട്ടഹനവിപോൻ
‘മാരാക്ക്’മെത്തുനാവിടെപ്രമോഡാൻ
പാരാക്കവേക്കിത്തിമിക്കചൂണ്ടോമർ
അറി ‘രാമനം’മേലിതിനെത്തുണ്ണും. വ.0

മറരജ്ജ റമ്യധന്ത്രങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ഒരോ മഹാനാഭവ
നാർ അനാവത്തിക്കുന്നു. പ്രധാന ന്രാധാലയോട് തൊട്ടും നേരു
ആനുംപ്രമായും പ്രകാരിക്കുന്ന സൗംഘ്യനിർക്കളിലംകട്ട,

‘പാട്ടതിനൊ’നാനരകംപരിമൈമിളക്ക്

നോത്രക്കുറ്റി’നയക്കാം

ണണ്ടുപ്പേൻറമ്പനുനേട്ടിട്ടവതിനപരം

നോക്കിനൊന്നാക്കിവജ്ഞാം

നോട്ടക്കാക്കായി’മാണിക്രു’വുമൊക്കെറിയിൽ

ചേത്തിടാംപാത്തിട്ടനോം

വാട്ടാനിനിപ്പുരുലംപ്രിയലുനിരവിഹാ

ജിക്കമേവംവിധത്തിൽ.

24

ബാല—അവിട്ടാതെ വാക്കുന്നതതോൽ എന്നീര ആലസ്യം വികവാരം അമിച്ചിരിക്കുന്നു.

കലേ—വേതി ആരോഗ്യവതിയായിരിക്കുന്നതിലപ്പും എനിക്കു നൊണ്ടാൽ കൃതാദ്ധർത്ഥ?

ബാല—കാഞ്ഞവിചാരംകൊണ്ടും മറ്റും ഇപ്പോൾ എന്നില്ലോ കുറിച്ചിരിക്കുന്നത് ആഞ്ഞുതുനാണ്. ശ്രമരാനിക്കായി നമുടട ശ്രദ്ധയെ ഇംഗ്ലീഷുന്നലക്ഷ്മിക്കു വണ്ണവദയാക്കുക.

(അങ്ങ യാദുന്നേഷ ചുണ്ട്) അതു അതു മാബക്കാഡിയിൽ ഒരു ക്രയിൽ.

കലേ—കണ്ണു, സ്വന്തരേഖാക്കാണു് അതെതാരാണ്കുയിലാണുന്ന ഹിക്കാം. പെണ്ണുകാക്കിലാതെ പ്രതീക്കിച്ചുംകൊണ്ടാണുന്നതോന്നും അതു നാലുഭാഗത്തും കണ്ണോടിച്ചുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും.

ബാല—അവിട്ടനു് വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു വരുത്തുന്ന പക്ഷികൾ കും ഇം ക്രയിലിഞ്ഞീര പക്തി സ്വന്തമാണുന്നതും?

കലേ—പ്രേയസി, എനിക്കും ഇം നാട്ടിലെ ക്രയിലുകളേംട വിരോധക്കുള്ളില്ല. ഇണ്ണങ്ങമുകിൽ തോൻ കാക്കുന്നരേയും വള്ളത്താം. പടക്ക മു കൂട്ടം തമിൽ തലജ്ജു തോടാൻ തുടങ്ങുന്നതാണു് ഉപദേശം. ഇപ്പോൾ തോൻ കഴിയുന്നതും നാട്ടപക്ഷികളെ വള്ളത്തിവരുന്നതും വേതി കാണുന്നില്ലോ?

കൂദ

[ബാലാക്കലാശം]

ബാല— കാൺകയും വളരെ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഭിക്കാലണ്ണളിഞ്ഞതുകൂടിയതം

തന്നന്നട്ടിലെക്കുട്ടിലും

ഓമിഷാനാന്മാകിളികിടക്കുവീഖയാ

ചയാട്ടപ്പുന്നയ്യുംപ്രേഡോ

ഒമാലുംചടവാറിട്ടുവന്മാളിവിടംകൈ

വിട്ടപോകുന്ന,പൊൻ

തുംബാലുന്നകിളികിടാണ്ണളിതുപോലും

വില്ലേവല്ലും.

രം

കലേ— ബാലേ! ഈ ഉദ്ധാനം നാനാജാതിപ്രാണികളിടെ വി
നോദനമലമായിരിക്കുന്നു. ഈവക്ഷം ജാതിവൈരം നന്നു കുറ
തെത്തും കാണാപ്പെട്ടുന്നു.

ബാല— ഈ മനസ്യരിലും ഏതുയോ ഭേദം. ഈ അഥവാപ്രാണി
കൾക്കപോലും ഏതുകമത്രം, പഴരാപകാരം മുതലായ സർഗ്ഗ
ണാഞ്ചിൽ കാണാപ്പെട്ടുന്നു. വിശ്വേഷണവുംഡിവും മനസ്യരാക്കട്ട,
അയ്യാത്മപരമായ വൈജാത്രുംവേതനയ ആരാധിച്ച് അ
ജനാനക്കുപതിൽ പതിക്കുന്നു.

കലേ— മനസ്യരിലെ ഏടക്കിൽ തുഡുലമായിക്കിടക്കുന്ന അ
ജനാനതങ്ങൾ പരിപ്പൂർവ്വില്ലാണുസമാക്കുന്ന കംാരത്താൽ അചി
രേണ വണ്ണിക്കപ്പെട്ടുമെന്ന സമാധാനിക്കാതെ ഈപ്പോൾ ദ
ത്രാന്തരമില്ല.

ബാല— (വിചാരം നടപ്പിട്ടു)

അതിരിക്കുന്ന, ഈ കംാരനു വള്ളിക്കുടിൽ അവിടതെ
ഒഴുക്കിക്കുകയും വിഷയമാക്കുന്നില്ലോ?

കലേ— നോൻ കംാരനു;

മാസ്തുവുണ്ടുമാണിച്ചിട്ടുന്നകയിലിപ്പുട്ടിന്നാഡില്ലീരവം

താഴുട്ടംആരിയുംവിച്ചുജുംഗാലിപ്രണാദങ്ങളും

ചങ്ങരംകളിലുംപുരാനെന്നയുലിംകളാലെക്കണ്ണേരും
പുഷ്ടകാരമിതാപ്രധിപ്പകസുമവ്യാജാർക്കിരിക്കണമില്ല. എന്ന
കീഴാല— ഈ സാധാരണനാസന്ധയിങ്കൽ ഇവിടത്തെ പ്രക്രിയി
ലാസം മറക്കു ലോകാത്മരവസ്ത്രനക്കൽ തുച്ഛികരിക്കണ.

നിശ്ചിരപ്രാഞ്ചനകരത്തുകിൽനികർ

ചുററിമല്ലാത്തിലോമൽ

ഡംഗിക്കാഡാരമാകംപുഴ,കടൽ,ഗഗനത്രീയൈ

നിനച്ചുട്ടിട്ടേപോർ

മണിപ്പാഡ്രാഞ്ചനാണിച്ചുദയിന്ത്യവിലാ—

ബുംബുരൻ,കാറിനള്ളിൽ

പഞ്ചപ്പൂരംപത്രങ്ങിലുംജീജലന—

വിലംകണ്ണനാണിച്ചിട്ടുനു.

രഖ

കലേ— പ്രിയയുടെ ഈ സന്ധ്യാവസ്ഥന് അതിരായോക്കതികൾ ഒ
ക്കും അധിനപ്പീടുന്നില്ല. സ്വാഭാവികഡംഗിക്കാണ്കുളത്തും ഷാ
ദയാക്കംകമായ സ്ഥലം ഭ്രാന്തങ്ങളിൽ ഇല്ലെന്ന് എല്ലാ ദേഹ
സഖ്യാരികളും ഒരപോലെ സമ്മതിച്ചിരിക്കണ. തന്റെ
നോക്ക:

താരപ്പുക്കാരുള്ളതുമിത്രരളതചിരെഴും

വാനമേലാപ്പു,തോഡാ

ശാരത്രവക്കിളിത്തട്ട്,തിനച്ചുശലവും

വക്രരത്തക്കരേപ,

കേരളത്തം,ചപടിതോപ്പുകളിവഹലതും

ചേന്നാലോകലക്കീ

സാരസ്വത്യലാസ്യസ്രക്കളുറിതിളവിള

എനക്കുന്നിനെന്നവുണ്ടും.

രഖ

(അംഗാറിയണറിൽ)

ഡാരാളപ്രയേരിട്ടുന്നിനീകാന്തൻ'കലേശാദയ

ആരാജിക്കമതിനാ'പദ്മിമദ്ദിന'ക്കാത്രാനക്കുളുമലാൽ

3 *

ହେବାଛୁ' ଯରଣୀଯରାଲୟ' ବିଭୋ' ବନ୍ଦ' ନବି' ଯୋତ୍ତୁଶିଯେନ୍
 'ମାରାରେ'! କନିବୋଟିକାତତକୁଳିବାନ୍ତିଷ୍ଠିତାପରଂ ରଙ୍ଗ
 କଲେ— ପ୍ରିୟେ! ସମୟମତିକୁମିତ୍ର; ନବିକଳ କହି କଥିତରେ ନବି;
 ନର୍ପାସାଦାତିକିଳ କୁଟାଂ.

ବ୍ୟାଲ— ଭବନ୍ଦରଗତିରାଜୀ. (ଏହିରେ ରଙ୍ଗାଳ୍ପା ପୋଷିବି.)

ରଙ୍ଗାମଙ୍କା କଥିଣରୁ.

ବ୍ୟାଲିକାଲେଖ.

(ରଙ୍ଗାମଙ୍କା)

(ଶିଖପୁରୁଷଙ୍କରିଲେ ଉଚ୍ଚ ତୀରଣିକ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଭିନାଶିତ ପୋ
 କବାଳିତ୍ତ ବଣି ପ୍ରାଚ୍ୟାନ୍ତ ନିର୍ମଳାନ୍ତ. କୃଷ୍ଣମେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ ପ୍ରବେଳିକଳାନ୍ତ.)
 କୃଷ୍ଣମେନ୍ଦ୍ରାନ୍ତ— ହା! ହୁବିଟକେ ପ୍ରଭାତତମିରଳିର ରାମଣୀଯଙ୍କ
 ତପଂ କଣ ବେଳେତରାନ୍ତ.

ଭ୍ରାଂଗିତତ୍ୟଲାହାଂନାହିନିଯନ୍ତରବରଳ୍ଲ

ରାବ୍ୟାଳ୍ପିକଳଂବୁଦ୍ଧରତ

ଲ୍ଲୁଭାଗଶ୍ରୀକଳ୍ପିକଳଂ ମୁଦ୍ରଲତରକରଂ

କୋଣ୍ଡାଗାନ୍ଧିକଳାନେନରଂ

ଭ୍ରାଂଗିନାପ୍ରକାଶଂତକବିଲିପୁଣ୍ଡି

ମେଲିନୀମେଲିରତାଂ

ନିଭାଙ୍ଗପ୍ରସଂଗଂଧିମକଣାପୁଷ୍ଟକଂ

ଘୃଣ୍ଡକାଣିତ୍ତିକଳାନ୍ତ.

୧

ହୁନ୍ତାତତ ଉତ୍ସବକଳିକଳ କଲେଶରାଜ ଅଶ୍ଵପରଯାତି ଯ
 ଲୋହେତାଂ. ଉତ୍ସବମୁଖରିଲେବୁନ୍ତ ସାର୍ଵଜ୍ଞମନାଳ୍ଲ କଲ୍ପି

ചുരുക്കംപെപ്പുട്ട് ബഹുഭാനപദവികളോടുത്തി കല്ലേൻ എഴു
നന്നാളിന്നതു കാണുന്ന ജനങ്ങൾക്കും ഉള്ളക്ക്രമം ഏതുണ്ടാഗതു
നോക്കിയാലും വെളിപ്പെട്ടുന്നു.

(എന്ന ചുറ്റിനടക്കണ്ണ) (അക്കദ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കുന്ന) മനുരാഖൻ ഈ
ഡേഡിക്ക് പരിമേച്ച വകന്നതു? (കൗതുടി അഭിച്ചുനോക്കി)

ഓ മോ! മനസ്സിലുണ്ടാക്കി. പേരില്ലാമാജുംലും തുപ്പംനും
രിപ്പാടം കൂട്ടം വണ്ടി കയറാൻ വിരിക്കാണ്. വണ്ടി വിടാ
റായപ്പോളാണ് നന്ദിപ്പാടിലേ ഘാപ്പാട്. ഇത്രേഹം വലിയ
തുണ്ണിക്കാരനും കാലത്തിനടക്കതു കോലം കെട്ടുന്നവക്കുട വിരു
ധിയുമാണ്. അകായിലുള്ളവക്ക് തിവണ്ടിയാതു അനവദിക്കാതു
വകുടെ കൂട്ടത്തിൽ പ്രമാണി ഇത്രേഹമാണ്.

ഇത്രേഹം വണ്ടിക്കയറക ഇദംപ്രമമമാണ്. കാരേനേരം ഈ
വിടെ ഇങ്ങനും ഇത്രേഹത്തിനേരം റസിക്കത്ത് ഞങ്ങൾ കാണുക്കാതെനു.

(എന്ന് ഒരു വൈദികമേഖല ഇരിക്കുന്നു. തുപ്പംനും രിപ്പാടും ബാഡു
പ്പേട്ട പ്രവേശിക്കുന്നു)

നന്ദി—ഇട്ടാരാണു! ചുത്തരെ!

ഇട്ടാരാണു—എംബാൻ.

ചുത്തര—ശാടിയൻ.

നന്ദി—നിങ്ങളെല്ലാം! അവലുകിൽ വേണ്ട.

ചുത്തര മതി. ഇട്ടാരാണു വിധി. പോയിട്ട് അതാ
മനു വടക്കേ കെട്ടിൽ നില്ക്കുന്ന തിവണ്ടിക്കാരോട് ‘പേരില്ലാമ
നാജീലെ തുപ്പൻനന്ദിപ്പാട് തിങ്കമനസ്സാകാണ്’ എഴുന്നുള്ളി
യിരിക്കുന്നു. കൂടിയ സ്ഥാപ്പിൽ ഒരു വണ്ടി തയ്യാറാക്കാൻ പറ?

ചുത്തര—എംബാൻ (എന്നോടും).

നന്ദി—ചുത്തരേ! ഹ! നല്ലിക്കു പാഞ്ചതു കഴിയുമ്പും ഒരു ദാട്ട?

(ചുത്തരും മടങ്ങി മുക്കിൽ ശൊക്കവിരലും തഞ്ചി കാലുപിണ്ണച്ച നില്ക്കുന്നു.)

നന്ദി—എംബാ! നോൻ നടക്ക തിവണ്ടി കയരുകയാണു. എം

നേരം മുറിയിൽ അയിത്തുക്കാരും മറരം ഉണ്ടാക്കുതോ. അ

ವಿಡಂ ತತ್ತ ವೆಡಿಪ್ಪಾಕಿಯಿಡಣಂ. ಈತೆಗಳಾಯತಕಣಾಗಿ
ಯಾತೆ ಕ್ರಿಕ್ಕೆಟ್ ಟೊಪ್ ವಡಗ್ಗಾಜ್ಜಾಮೆನ್‌ಎಂತ್ತಿ ಪಾಯಣಂ.
ಚಾತರ್—ಹೀಗಾಗ್.

ಹ್ಯಾರ್ಡಾಣಂ—ತಿತ್ತಮೆನಿ! ಅಡಿಯಂ ಇಡಿವಿಸಂ ಮಯವಂ ತಿ
ಅಡಮಿರಿಯಾಗಿತ್ತು ವಣಿಯಾತ್ ರೆಷ್ಟ್. ಅಗ್ಗು ಅರಥಾ ಅತ್ತ
ಹಾಣಂ ಧಿಯಿತ್ತ ನಿಶ್ಚಯ ಒಂದು ತಿತ್ತಮಿಳ್ ಶಾರೋ ಹೀ
ಫ್ರಿಕ್ಕಿರಿತಗ್ಗಾಣು ತಿತ್ತಮಾಲ್ ಕಿರಿವಿತ್ತತ್. ಕೊಷ್ಟುತಿತ್ತಮೆನಿ
ಯೋವಬಾಹಿತ್ತುಪ್ರಿಯಂ! ಸಾಷ್ಟು ತಿತ್ತಮೆನಿಯಂ ವಾಹಿತ್ತಪರ
ಣತ್ ಕಾಜುಂಪಿಟಿಪ್ಪಾಣು ಪಿರಿತತತ್.

ಉತ್ತು—ಮಯವಂ ಕಿರಿತತಾಹಕ್ಕ ಕಳಿವೆರಿಯಾಯಿ ಪೋಕಣೆಯುತ್ತಿ.

ಪ್ರೂಢಾಣು ವಿರಿತಿಗ್ಗಾಗಣಾಯ ಕ್ಷಿ.

(ಬಾತುರ್ ಇತ್ತುಕೆಕ್ಕ ಮಂಜುಷ್ಯಿಷ್ಟಣ) ಚಾತರ್ ಇಲ್ಲ ವಿಯ್ಯಾಂ ಪರ
ಯಾಗಂ ವಿನ್ಯಾಸಿತತತಿತ್ತ ಭ್ರಮಿತ್ತ್ಯಾಂ! ವಣಿತ್ತಂ ಹೋವ್ಯ, ವೆ
ಗ್ಗಾ ಹೋವ್ಯ. ಗೊಗ್ಗಾ ಪರಿತೆತೆಗ್ಗಾ ಪರ. ತ್ರಿಪುಂಗಣ್ಯುರಿಪ್ಪಂ
ಡ್, ಪೆರಿಲ್ಲಾಮಗಣ್ಯುಲ್ಲ ಓ ಹ್ಯಾ?

(ಒಗತಿರ್ಸಂ ಮಾಂಬಾಜಳಾಗಾತ್ತು ಗಾಯ್ಯಾ ಗ್ನೋಷ್ಟುಮಾನ್ಯಂತ್ತಿ ಇಂಧ್ಯಿಷ್ಟ್
ಸಂಬರಿಷ್ಟುಕಾಣ ಪ್ರವೇಷಿಕಣೆಯಾಂ)

ಚಾತರ್—ಸಾಷ್ಟುಪ್ಪೆ! ಸಲ್ಲಾಂ!

ಸಾಷ್ಟು—ಹಾಹ್ಲಾಂ. ಸಲ್ಲಾಂ.

ಚಾತರ್—ತಾಯಿವಿತೆ ಇತ್ತ ಕಾಂತ್ ಕೆರ್ಪಿಪ್ಪಿಕಿಷವಾಗಣ್ಟ್.

ಸಾಷ್ಟು—ಈ ವಿವಿಧ ಕೊಳ್ಳಾಂ ಗಣ್ಟು ಅನ್ ಹೀತ್ ಪಾರಣ್ಣುಂ?

ಚಾತರ್—(ತೊಳ್ಳಿತ್ತಾಗಣ್ಟ್) ಪ್ರೂಢಾಗ್ರು ಪೆರಿಲ್ಲಾಮಗಣ್ಯುತ್ತ ತ್ರಿಪುಂಗಣ್ಯ
ಷ್ವರಿಪ್ಪು—

ಸಾಷ್ಟು—(ಅಹಿಯಾಯಿತ್ತ್) ಬ್ಯಂತುಸಿಹ್ಯುಂ!

ಚಾತರ್—(ವಿಂಜ್ಞಾನ)

ಸಾಷ್ಟು—ಹೀಗಾಗ್ಗಾ ವೆಗಾಂ? ಪರಾ ವೆಗಾಂ.

ಚಾತರ್—ಉತ್ತುರಿಪ್ಪಾಂ ತಿತ್ತಮಗಣ್ಯುರಿಕಾಣ್ ಹೀಂಗ—

ಸಾಷ್ಟು—ಇಸ್ಯಿತ್ತ್ ಅಣ್ಟ್ ಲ್ಯಾಪ್ಟಿರ್, ಪ್ಲ್ಯಾನ್, ಪ್ಲ್ಯಾನ್!

സ്ത്രീകൾക്കും—വ്യാനാ! ഉച്ചതാവക്കറ്റാവേണം. അതു നന്ദി
രി വന്തിരിക്കിരിംനാൽ ഇന്തവക്കും വരവുണ്ടോ. ശ്രീലുംദ്രോ
യി ടിക്കറു വൈറാക്കും. ആതുനാൽ ഇന്തവണ്ണിയിൽ പോ
കും. ഇത്തുടർത്തിൽ പേരിക്കിണങ്ങിരിന്നും വണ്ണിയാപ്പുകാൽ.
ശ്രീകൃഷ്ണ പോ.

(എ.ഒ. റിപാറി വന്ന മാഞ്ചേരി അട്ടിമാറ്റണം. മാഞ്ചേരി ദേഹപൂർവ്വ നിവ
വിളിക്കണം. സ്ത്രീകൾക്കും അട്ടാക്കണം.)

(അണിയായിൽ)

ബാം, ബാം, ബാം, ബാം. ഇന്താരപരട്ടി, ഇന്തിരമിച്ചാ
യി, ചൊറിലേപുകൾ, സിഗററുവീടി, ഷോഡാലിമിംഗനം,
വാളപ്പുളി! പട്ടചരട്, തീപ്പൂട്ടി, പാൽക്കാളി;
സായ്യ്—ഒടം ട സ്ലാക്ക്

സ്ത്രീ—ഒന്നാ. ഹീഹീക്ക് എവർ കാണുളി.

സായ്യ്—ഇധോ ഏബാ.

(എന്ന നണ്ണാഴം റിപാറിയും പോയി)

ചാത്ത—ഈ മിത്രക്കൾ നന്ദിരിനിമിത്തം ദേശമുള്ളവൻ ചാക്ക
തെ ചത്തു. നാട്ടംപുറങ്ങളിലെ നായന്മാരു കണ്ണുക്കുടിക്കണ
ണിക്കംപോലെ പട്ടണത്തിലുള്ളവരോടു കൂടുമോ? ഇവരു
കൂടി ഇങ്ങനെ കാരാറ്റു പരിച്ചുത്തുരാട്ട. എന്തു ചെയ്യാ
ലും ഇംഗ്രീഷ് പറിക്കില്ല. ഇതാ ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ
കിടന്ന മുട്ടും. പരമാത്മം പറകയാണെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ
ഇംഗ്രീഷ് പറിക്കാത്തവർ ഉംമകളാണ്. ആ കണ്ണുനന്ദിയി
ടെ കൂടുതാണെങ്കിൽ എത്ര സുഖം. അന്നോരു ഇം സം
ജ്ഞിനം മറം എത്ര കാമൻ. ആ കണ്ണുനന്ദി ഇംഗ്രീഷ് പ
രിച്ചതിന്തിട്ടുള്ള തുപ്പൻതന മന്ത്രത്തു ഒരു പ്രത്യം വരു
ത്തിക്കൈഞ്ഞിട്ടുണ്ടാണ്. അതാ ഇരിക്കണം. എന്നുവഴിയിൽ തുക്കി
യ ചെണ്ടയാക്കിയ മിത്രക്കൾ. എതായാലും വണ്ണി വടക്കു
തിനുമുയ്യുവിവരങ്ങൾ അറിയിക്കതെന്ന.

(എന്ന നന്ദിരിയുടെ ശുട്ടുമുള്ളുണ്ടാണ്).

ହୁଣ୍ଡ— ଏହିରେ ଚାତରେରି ବଣକିଳାରଙ୍କ ଶ୍ରୀଵିଷ୍ଣୁଙ୍କ ସାନ୍ତ୍ଔଷ୍ଟି କୋଟି ବିବରଣୀରେ ଉକେ ଅଗିଲିଛୁ.

ହୋତ— ଏହିରଙ୍କ. ସାନ୍ତ୍ଔଷ୍ଟିକୋଟି ଏହିପ୍ରାମ ଉକେତିଥୁ.

ହୁଣ୍ଡ— (ଦେଖୁଣେବା) କ୍ଷୁଦ୍ର, ତେଣେତ୍ରୀକାରକ ବଲ୍ଲତୁ. ଯା ଯୁଗତିରେ ଉକେତିଥୁ ଏହିନାହିଁ. ସାନ୍ତ୍ଔଷ୍ଟିକୋଟିକୁ ମରମା କାହୁରାର ପଠନରୁ ଏହିନାମତି. ଅନ୍ତର୍କ୍ଷ, ଏହିନିକିରାମ ଏହିରୁ ପଠନରୁ.

ହୋତ— ଅନ୍ତିଯତିରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମ କୋଣ୍ଠାରେ ବିଦ୍ରତ୍ତ ହେଉଥିଲା.

ହୁଣ୍ଡ— ନନ୍ଦାର ପେଇପାରଣତିଥିରୁ ବଣି ରଣିଲି?

ହୋତ— ସମୟ କିମ୍ବାରାକୁ ବଣି ବିଭାବାଯି. ଦ୍ଵୟାତ୍ମକମାନ୍ଦୁର ପଠନରେ ଅରତା ଅତ୍ର କାଣନ୍ତି ପ୍ରାରତିରୁତ୍କଟି ତିକର୍କ ଯା ଜୀବନାମନାମି.

ହୁଣ୍ଡ— ଏହିନାଲ୍ଲାକ୍ଷ୍ମୀ ବେଶ ବଂଶେ.

ହୋତ— ଇନ୍ଦ୍ରାରାଣୀରଙ୍କର ପକର କୋଟିକଷ୍ଟ. ଅନ୍ତିଯଙ୍କ କଣ ତନଗତିରୁ ବିଭକ୍ଷାତ୍ମା.

ହୁଣ୍ଡ— ଅନ୍ତିଗିରିବିଗନକା? ଅରତାକର ପ୍ରତ୍ୟେକିରବୁଣ୍ଡି ମେଗି ପ୍ରାପଣା.

ହୋତ— ଆପ୍ନୀ ବିଭକ୍ଷାତ୍ମା. ଅତ୍ର ସାନ୍ତ୍ଔଷ୍ଟିରଙ୍କ କଣ୍ଠକ୍ଷତ୍ତବୁ ହେବୁ କଣାହେପ୍ରାଣି.

ହୁଣ୍ଡ— ବନ୍ଦିଲଙ୍କ ହୁଅ ଦୟାଞ୍ଜମିଲ୍ଲାଙ୍କ. ଅତ୍ରକ୍ଷ ବେଶ ପେଇ ଯାଏ.

ହୋତ— ଏହିରଙ୍କ (ଏହିନୋଟଙ୍କା).

(ଇନ୍ଦ୍ରାରାଣୀଙ୍କ ‘ଚାତରେ, ଚାତରେ’ ଏଣେ ରକରକାଟିବିଜ୍ଞିକଣା. ଚାତରେ କେବଳକାରେ କାଟିମନ୍ଦୁଙ୍କ.)

ହୁଣ୍ଡ— ଅବଙ୍କ କାହିଁଥୁବରନ୍ତୁ, ତୀ ଏହିନିର ବିଜ୍ଞିକଣା?

ହୋତ— ପଣକିଛି ଅବଙ୍କର କର୍ତ୍ତିଲାଙ୍କ.

(ତୀ ଇନ୍ଦ୍ରାରାଣୀର ରେ ପେଇଜ୍ଞିକଣ. ଇନ୍ଦ୍ରାରାଣୀଙ୍କ ତେଜିନୀ, ଅନ୍ତର୍କ୍ଷମିତିରଙ୍କ କାଟଙ୍କିଲାଙ୍କ.)

നന്നു— കഴുവാരോ! നീവിടെ ഇംഗ്ലീഷ് സാമാന്തതിനെന്റെ കൂട്ടാട ഇരി മണി. നിന്നെ അഭ്യർത്ഥിയാലും വശഭ്രായിട്ടേ വക. തൊൻതുടങ്ങു ചെപ്പിലും.

(എന്ന് ടിക്കറിയറിയും അടക്കണ്ണ വെന്നു് ഒക്കെ മട്ടിരക്കണ്ണു്.)

നന്നു— ദേശഭാ! ദേശഭാ! എറും ദേശഭൻ!

(സ്റ്റോർ പ്രവേശനിക്കുന്നു.)

ജീക്ക്— നിങ്ങൾക്കെന്തോടു, എന്തെന്താണോ അരക്കപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്ന നാത'?

നന്നു— നിന്നെന്തെന്നു. നീയെല്ല കടലാസ്സുകൾഡാം കൊടുക്കണ നാ ദേശഭൻ?

ജീക്ക്— തൊൻ ദേശഭൻ തോഷനമല്ല.

നന്നു— പിന്നെ താനാരാണോ?

ജീക്ക്— അദ്ദേഹത്താക്കരയറിഞ്ഞിട്ടുവരും? വെരുതെ ഉം ദ്രവിക്കുന്നു.

നന്നു— (അമ്മഗതം) ഇല്ല. എന്നെന്ന അറിഞ്ഞില്ല.

(നന്നുവി ഒരു കാൽ ഇ കമ്പളിയിലും ഒന്നു് ഒരു ദബഡിനേലും വവട്ടി ഉയന്നനിന്നു് പുണ്ടും ഒരു കയ്യിലെടുത്തു തലോടിക്കാണോ ജീക്കിന്നെന്നു മുഖ്യമാണു.)

ജീക്ക്— ഇംഗ്ലീഷരുകുവാണുമോ!

നന്നു— അല്ല ഒന്നാം വിശ്വേഷാല്പം, തൊൻ താഴ്ത്തു നിന്നെല്ലാം ഇതു ബ്രഹ്മസ്തം നിന്നുകു കാണാമായിരുന്നോ എന്നൊരു ഒക്ക. ഇപ്പോൾ അതു തീന്തില്ലോ?

ജീക്ക്— എന്തെല്ലാം ടിക്കറി കൊടുക്കുന്നതു ബ്രഹ്മസ്തവും ദേവസ്തവും നോക്കിയില്ല. ഉച്ഛ്വിക നോക്കിയാണോ. യമാത്മംബ്രാഹം സ്രൂതിക്ക അനാവേസിലുന്നാരോടും ഇവിടെ കാഞ്ഞവാസിക്കം.

നന്നു— ഹോ! ദേശഭൻ! വത്ര, വത്ര, ദിഷ്ടയേണ്ട. ‘മജ്ജഗേഹ’ തതിലേക്കു കടലാസ്സുകൾഡാം തത്ര.

ജീക്ക്— അണ വജ്രം.

നന്നു— ഏതു?

കൂക്ക്— എഴണ.

നന്നു— റാലണയായാലോ?

കൂക്ക്— ഇതു ചന്തക്കദ്ദുംപുംപും. ഈ എപ്പുംചുക്കളും ഒരു സം വ്യത്യാസം തീടാതെയിരിക്കും.

നന്നു— നമ്മടട അഭിപ്രായവും നിന്റെയും ഇരിക്കുന്നു. അതിനാ പിടിക്കു.

കൂക്ക്— നിങ്ങൾക്ക് വേറു ജോലിയില്ല! നന്നുരിയാണെന്നുള്ള ബഹുമാനംകൊണ്ടാണ് സമയം തെന്തീട്ടാണകിലും തീട്ടിതു രാമെന്നാവെച്ചത്. നിങ്ങൾ തീരു അപരിജ്ഞതനപ്പോലെ കാണാപ്പെടുന്നു. പോകേണാമകിൽ അണ വജ്രം.

നന്നു— മുന്നാ പേക്കു ഒന്നിച്ചെടുക്കണമുണ്ടോ?

കൂക്ക്— ഇതുപത്തിയൊന്നാണയാകും.

നന്നു— ഒന്നിച്ചെടുക്കണമും അതായം അപി, ഇപ്പോൾ ഇനിയും തെക്കേഞ്ചുള്ള ധാതുകൾംകൊക്കു നിന്റെ വണ്ടിതന്നെ പിടിക്കാം.

കൂക്ക്— ഇനി അങ്ങളും തീട്ടി തരാൻ ‘തേനേരുടത്തു ഇക്കാട്ടി’ വരും. (എന്ന പോയി.)

നന്നു— ഇട്ടുംഡാണാ! ചെപ്പിം ഇങ്ങോട്ടു താ.

നാാണാൻ— ചെപ്പുത്തില്ലു. കിഴിയാണ്.

നന്നു— എന്തിലെക്കിലുമാക്കു എടുക്കു.

നാാണാ— അത് ചാതരക്കുട കൈവരഗമാണെന്നു അടിയൻ ആ നേതരെന്ന ബോധിപ്പിച്ചുപ്പോ.

(നന്നുരി ഇട്ടുംഡാണെന്ന പ്രഖ്യാക്കാൻ ഒടിക്കുന്നു.)

(അംഗിയായിക്കും—ശാം, ശാം, ശാം. ചൂളവിളി.. അഡ്യൂ എൻ്റെ കൊടങ്കു്. മുഡ് മോൺഡ്.)

(നന്നുരി ഇടി ഗോറിക്കു ചെന്നു വണ്ടിയെ കൈകൊട്ടി വിളിക്കുന്നു.)

അപ്പോ! വാളിക്കുമാക്കാതെ വണ്ടി തജ്ജിപ്പുവും? വണ്ടിക്കാർ

വയ്ക്കിനാർ'. അതു കണ്ണകാരിനാം കൂട്ടിൽ 'ബാകാല' തീരഞ്ഞിൽ ഇംഗ്ലീഷിയിൽനാണപ്പോൾ, നന്ദുരിതകന്ദുരംന്റെ എഴുവനുള്ളതുണ്ട് എന്ന കേട്ടാൽ പിന്നെ എത്ര ലിവസമക്കിലും കാര്യക്രമങ്ങൾ. അതു പോയിട്ടും ഈ വണ്ണിക്കാരും വശമുള്ളും ഒരു നാഴികപോലും നന്ദു ചുഡവണ്ണി തന്മേഖലില്ലോള്ളും എതായാലും അഭ്യർത്ഥ വണ്ണി വക്കുന്നതുവരെ ഇവിടെ ഇരിക്കാം.

(എന്ന് ബാംഗ്ലാ ഇരിക്കാൻ ചെയ്യുന്നു. കൂപ്പിമേനോൻ കണ്ണ് എഴുന്നിൽക്കുന്നു. അംഗാളം ഇരിക്കുന്നു)

നന്ദു— അല്ലോ കീജിനോ? കീജിൻ എവിട്ടും കീജി!

കീജി— ഇതുപ്രസ്തിൽനിന്ന് കലേഗാനം അനച്ചരനാകം എന്നതോടു ഈ വണ്ണിക്കാണ്. അതു ഷോഷയാത്രയെ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതോണ്ട്.

നന്ദു— കലേഗൻ ഇന്ന് തിരിച്ചുത്തുമെ?

കീജി— സംശയം കൂടാതെ.

നന്ദു— (ആദ്യഗതം)

കീജിൻ— നല്ല കൂട്ടത്തിലാണെന്നായിരുന്ന എഴന്റെ ധാരണ. പകുശി ആചാരലാഘവം മറരും തീരുര വരമില്ലാണോന്ന് കാണുന്നതോ. എന്നോരു കാലാവദവേ!

(പ്രകാശ)

കല്പ്പാണിക്കം മറരും എന്നുണ്ടെന്നോ?

കീജി— അവക്കാക്കു കുമാതിരി സുവും തന്നെ.

നന്ദു— ഒക്കൻ ഇപ്പോൾ എത്രം ക്ലാസ്സിലുായോ?

കീജി— ഒപ്പതിൽ

നന്ദു— അതാരാനം പോരു. ഒക്കുടുംബ ഇരുതുഡിയാ ക്ലാസ്സുവരെ പറിപ്പിക്കണം.

കീജി (മിരിക്കുന്നു.)

നന്ദു— എന്നു ചിരിക്കുന്നതോ?

കീജി— വിശ്വേഷിച്ചാനമല്ല.

നന്ദു— തോന്നേടത്തെ ഇക്കുംഖടിട മക്കനു തൊൻ ഒരായിരും

സിന്ധുവാര പർപ്പിക്കാമെന്നാവെച്ചുട്ടിണ്ട്. എന്നാ തരങ്കെ ചൊണ്ടാ?

കീഴ് — അവിടത്തെ സമിതിക്ക് അതില്ലൂറും സംശയിച്ചുന്ന വരം.

നന്ദു — അതാക്കരിക്കാൻ കുറവും കലേഗാഗമനത്തെ ഇതു കൊണ്ടാക്കുന്നോ? ശ്രദ്ധാരൗഢാവും വട്ടമാക്കു സംശയാർഥായിൽ കാവിഞ്ഞാണെല്ലോ?

കീഴ് — ചക്രവർത്തി തിരുമന്ത്രപ്പിലെ സന്നിധിയിൽക്കിന്ന വലിയ ബഹുമാനക്കാളില്ലോ സഹാദിച്ചാണ് കലേഗൻ ഏഴുന്ന മുളിന്തെ. സ്വപ്നേഹാലിമാനികൾ തങ്ങളുടെ പ്രഭ്രിഡനും രിക്കന മേഖലാജ്ഞാനിതാക്കരിക്കു.

നന്ദു — എന്നാലേ കീഴ് ഉശ്ചിത്വ നേരേ പായണ്ടേ, അല്ല, അപ്പന്നേഡാ?

കീഴ് — ഉശ്ചിത്വപ്പേരു പായേണ്ടേ, അവിടെ ഒക്കതന്നു അന്നാവ രൂഹാണോ.

നന്ദു — എന്നാലേ, കലേഗരൻറെ ഭരണാത്മപ്പറ്റി എന്തിക്കു നോക്കുന്ന നല്ല ഫോഡ്യൂമായിട്ടില്ല.

കീഴ് — കാരണാമന്നായിരിക്കുമോ?

നന്ദു — കന്നാമതായിട്ടു് പറവാനുള്ളതെ, ഈ തീവണ്ടിയെപ്പറ്റി തന്നുണ്ടാണോ. വേദവും ഘൃതതിരും നിലപ്പിക്കുന്ന തീവണ്ടിയുടെ പ്രചാരം കലേഗരന്തെപ്പുംലെയുള്ള അഭിജാതമാർക്കും നൂറിക്കുപോലും വരുത്തത്താണോ.

കീഴ് — തിവ! തിവ! ഇതു നാല്ലാരേപ്പാടു് നമ്മുടെ ഭാംഗിലെ അംഗം ഈ നാട്ടിവുണ്ടായിട്ടുണ്ടാ?

കേവളജനങ്കരയുംരൂപിയും

കണ്ണളക്കിടാദാദിക്കുകളും

രൂവഞ്ചുതനവിന്നീരംതുക്കുഡണ്ഡും,

കള്ളംനംകീഞ്ഞാലവും,

ആവന്നുള്ളിക്കലേതുരിന്നിംസുമരുന്ന്

യമ്മണ്ണുള്ളി, ഒച്ചവന്നാർ

തീവണ്ണിപ്പുട്ടുജാതിദേനരഹന

ക്കാത്രനാകാദ്വാടകൻ.

ര.പ

നന്നു—ചതുരം. തീവണ്ണിയെപ്പും എന്നും ഒരു രിലേംഷണ്
കേൾക്കു.

വാവപ്പുംതുള്ളവെള്ളംകൂടി, നിലവിളിയോ

ചുപ്പുഴപ്പുംചിലപ്പോൾ

ഒവവശ്രൂതിനന്ദക്കാഡ്യതലതിരുത്തല

ക്കപ്പുഴപ്പുംവൻവുകളിൽ

ആവപ്പുംപോലെയൊക്കെപ്പുംവഴികളിലും
നിന്നന്ത്രിക്കമോത്താൽ

തീവണ്ണിച്ചുംപ്രമേഹംപട്ടമരവശിൽന്
തന്നുസന്നേഹമില്ല.

ര.ന

കുഞ്ഞി—(ചുവന്നിരിയോടു)

അവിടെതെ ഫലിതത്തെ തും ബഹുമാനിക്കുന്ന; മെഴുപ്പുതെക്കിളിച്ചും സഹതപിക്കുമ്പും ചെയ്യുന്ന. വിപ്രാദിച്ചണ്ണു
ലപഞ്ഞവും അനുമുതൽ ഉരുവുവരയും ജീവിജാലത്തെ ദേശവു
ലിക്കുടാതെ തനിൽ വഹിച്ചുംകാണ്ടപോകുന്ന തീവണ്ണി സാ
ക്ഷാർ പരബ്രഹ്മാണ്ണന്തനു പറഞ്ഞാൽ താതിൽ എന്നും
രതിശയോക്തിയാണാളുംതു്?

നന്നു—എന്നുംകൈത്തെന്നു ആയാളും നാം ഈ തീവണ്ണിയിൽ

- അന്തജ്ജനെതെ കയറി ധാരു ചെയ്തിക്കല്ലെ തീച്ചുതെനു.

കുഞ്ഞി—ചെയ്തിക്കേണാമെന്നുംരകിലും ററിക്കുന്നെണ്ണാം? ജീവകം
കണ്ണുമില്ലാത്ത നിങ്ങൾ സാധുന്നുകൊള്ള എത്ര കാട്ടിലും ഇള്ളി
ലുംകൂടി നടത്തിച്ചും കണ്ണുപ്പുട്ടുന്നും? ഹിന്ദുപ്രാഥമണ്ണരോട്
ലേശം ബഹുമാനമില്ലാത്ത അന്തുമതക്കാരൻ്നും വള്ളത്തിൽ റാ
റ്റിച്ചും പകലും രക്കായിലുണ്ടാക്കും ധാരുചെയ്യാം. കടത്തുവ

ബുധിൽ കയറാം. വിജനപ്രദോത്തിലും തെങ്ങവുകളിലും തുടർന്നും തീവണ്ണിയിൽ കയറിക്കുട്ട. എന്നൊരുജാനാനോ? എന്തോ നിജുക്കനോ? അതുമുള്ളനും അനാചാരങ്ങൾും മനസ്സു ചെറുമാത്രം അധികപരിപ്പിക്കുന്ന എന്നുള്ളതിനു കണക്കില്ല.

നമ്മു—കൃഷ്ണൻ പറയുന്നൊത്താക്കൈ യുക്തിയുള്ള വാക്കുകളാണ്. എന്നാലും യുംഗം മറിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഒക്കെക്കാളുള്ളം നമ്മക്കു മനസ്സു പങ്കുനില്ല. ആട്ടക്ക അതിരിക്കുന്നത്. ഇപ്പോതെ അന്തരജ്ജ ദാരത ഞാൻ വണ്ണിയാതു ചെച്ചിച്ചു തുടങ്ങാമെന്ന വിചാരിക്കുന്നു.

കൃഷ്ണ—എന്നാൽ നിങ്ങളെ ഒദ്ദേശം അനുഗ്രഹിക്കും. ആഡിജംതു മുണ്ടുകിലും കലേഗേറു ഇങ്ങനെന്നുള്ള അന്യവിശ്വാസം കൂടിയും.

നമ്മു—കൃഷ്ണൻ പിന്നെയും കലേഗേറുന്ന സ്ഥാതിച്ചു തുടങ്ങുന്നു.

കൃഷ്ണ—കലേഗേരുന്ന അതുമില്ലാതെ സ്ഥാതിക്കായല്ല. അദ്ദേഹം അന്നും സാധാരണനും കാഴ്ച പ്രവർത്തിക്കുന്നുക്കൊണ്ട് ഭ്രംഗം കൂതിപ്പിക്കുന്നു. അവിട്ടുവരു വാഴ്യിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അങ്ങു കേൾക്കാമുകിൽ ഞാൻ പറയാം.

നമ്മു—ആട്ടക്ക. അങ്കുമായിട്ട് ഉണ്ടാക്കിയ നഃപ്ലസ്റ്റിക്കൾ എന്നൊക്കെയെന്നോ?

കൃഷ്ണ—കനാമത് സദ്യേ.

നമ്മു—സദ്യം സദ്യം സദ്യം; എന്നു സിലബറേച്ചുകൂടി.

കൃഷ്ണ—സദ്യാസാറിൽമേംഡ് പരിജ്ഞാരം എന്ന കേട്ടിട്ടില്ലോ?

നമ്മു—അത് നികത്തി തുട്ടാൻ എന്നപ്പെട്ടതിയ ഒരു വിദ്യ.

കൃഷ്ണ—അങ്ങോ തീരെ കമയില്ലാതെ തുടങ്ങിയാലും?

നമ്മു—എന്നു കമയില്ലായോ? അതു കേൾക്കാട്ട.

കൃഷ്ണ—പിംജാംശു പിരിക്കുക ഇന്നും ഇന്നലേരും തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളൂ

തല്ലിപ്പി. അതെല്ലു രാജുന്നേളിലും ഇന്നും എന്നും ഉള്ള ഏറ്റവും കാണ്. നികുതിപിരിക്കാതെ എന്നുണ്ടെന്ന പ്രജകൾ രക്ഷിക്കണം എന്നുണ്ടെന്ന രാജും ഭരിക്കണം?

നമ്മു—അതിനെന്നിനാ സാധ്യമേ പിന്നാതെ വാരക്കണ്ണാൻമേ യേണു കുഞ്ഞാമെണ്ണാമേ എന്നും കൂദ്ദുമുഖ ചിരിക്കുന്നതോമേ.

നമ്മു—ഒരി, പിന്നാം മാ?

കൂദ്ദു—തീവണ്ണിനടപ്പാക്കിയതോ.

നമ്മു—അതും കലേഗണർ വാഴ്ത്തിൽ സംഭവിച്ചുതെന്നു. (ശ്രദ്ധാരാ) ഭാമിനെപ്പുറി പായാതെത്തു നന്നായി.

കൂദ്ദു—ഡിപ്പാട്ടുമേണ്ടേ പരിപ്പൂരം.

നമ്മു—അതിനല്ലോ പരിപ്പൂരിക്കുവാൻ. അതൊക്കെ പണ്ടെന്നുജുളിത്തല്ല.

കൂദ്ദു—അനാവരുമായിട്ടുള്ള ചിലവുകൾ ചുരുക്കി, ജോലിക്കാരെ കുംചു, ഉള്ളവർക്ക് ഗവുംകൂട്ടി പണിയിൽ സുകരത്തും വരുത്തിക്കാട്ടുത്ത.

നമ്മു—കതിരകളിടെയും മരം ചിലവു ചുരുക്കി മിന്നംവണ്ണി എഴുപ്പുട്ടതിയതായിരിന്നു.

കൂദ്ദു—ദേവസ്തംഭസ്തംഭവിഭാഗം.

നമ്മു—ഒരുവികവും രാജകീയവും ആയ ധനങ്ങൾ വിഭാഗിക്കാതെ കൂട്ടിക്കലെത്തി ചിലവു ചെയ്യുന്നതിൽ ദേവക്കോപത്തിനും കൂടി എട ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടേ ആ വിഭാഗം സ്ഥാതിക്കാതക്കരുതെന്നു.

കൂദ്ദു—പിന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം.

നമ്മു—അതു വുരാതന കാലത്തിലേ ഉണ്ടോ.

കൂദ്ദു—പ്രാമമീക വിദ്യാഭ്യാസം, മാതൃകാപാഠങ്ങൾ, വ്യവസായ വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവകൾ കലേഗണർ സിംഹാസനനാരോഹണത്തിൽ പിന്നെഴുണ്ടായവയാണ്. നഗരത്തുചീകരണം, മുക്കനിബന്ധനം, പ്രദർശനം, ഫോഷറിവക്ഷ്യു്,

നന്നു—വരട്ട്. വരട്ട്. മുഹ്യ പഠനത്തോക്കെ സമ്മതിച്ചു. ഒരു വസാനം പറഞ്ഞതെന്നത്, വിശദ്? മൺസുപ്പിടിച്ചും മഹയ, ഹാ പ്രി ഇതലുായവ വിറംഡിച്ചും കാലാധാപനം ചെയ്യുന്ന സാധ്യങ്ങൾ ലോറ്റം അന്നുംയായായ കരം പിരിപ്പിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ധർമ്മം നസ്തമല്ല.

കീഴ്സു—അങ്ങ തിട്ടക്കല്ലേ. നന്നുടെ ചക്രവർത്തി മാരാരാജാവിന്റെ ധനസ്ഥിതിയെപ്പറ്റി ശ്രാം പ്രാത്രക്കം പറയണ്ണോ?

നന്നു—കമ്പണ്ണത്രാരംഭിപ്പേ? അവൻ കഴുവരൻ.

കീഴ്സു—എന്നാൽ അദ്ദേഹം എപ്പും സാധനങ്ങൾക്കും കലേഗനി ലും അധികമധികം ഭോഗം വാങ്ങിക്കുന്നണ്ട്. തന്തു വിചാരിക്കു നോർക്ക കലേഗനിൽ ഭോഷ്യാരോപണം അയമാത്മമായി വരുന്നു.

നന്നു—അതോക്കെ അരിതനന്ന. എന്നാൽ ജമിക്കാളി തോസ്സി കണ്ണൻ കൈ നിയമം നടപ്പുക്കാണ് പോണ്ണ എന്ന കേട്ടല്ലോ. അതു കലേഗനി യോജിച്ചതല്ല.

കീഴ്സു—അസ്സു ജനനത്തിനുമുമ്പിൽ ‘നന്നു’ജാതകം ഉണ്ടാക്കിക്കഴി നേതാ? ജമിക്കടിയാണുകൾ യാതൊരു ഭോഷ്യവും നേരിടാതെ യും അവരുടെ അവകാശങ്ങളെ സ്ഥിരപ്പുട്ടെന്തി രണ്ടുവകക്കാക്കം ഗുണന്ത്രമായും റാജുത്തിനു ക്ഷേമകരമായും ഉള്ള നിയമമേ കലേഗനി ഉണ്ടാക്കുകയുള്ളൂ.

നന്നു—തന്നെ ചില അധികികാരണങ്ങളെതന്നെ പ്രജകളിടെ പ്രതി നിധികളിൽ സമപ്പിക്കുവാൻ പോകുന്ന കലേഗനി മറിച്ചു ചെയ്യില്ല.

കീഴ്സു! കീഴ്സു കാഞ്ഞങ്ങൾ വഴിപോലെ പഠനത്തുവരുന്നോ എന്നിക്കും പോല്ലും വരുന്നണ്ട്.

കീഴ്സു—തിരുമെന്തി! കേപാക്കം.

സാർവ്വാഭൂമന്നും മന്ത്രിമഖ്യൻ പ്രഭ മദ്ദപ്പരൻ, ധർമ്മവും രഖാൻ കുറഞ്ഞതി അരുന്ധകം മഹാന്മാരം കുലാഭൂമാർ അതി

മികളായിട്ടുണ്ട്. മദ്ദേശരംഗം കലേഗാനുസ്ഥിതി പാശ്ചാത്യ അഞ്ചി
പ്രായം നുഖൻ എറ്റവും സാമ്പത്തികവേത്തുകമാണ്! ‘എല്ലാ നാധികം
തികളും ധനംകാണ്ടം രാജ്യാവവപ്പെല്ലംകാണ്ടം ദോഡിക്കുന്നു. ക
ലേശനാക്കട്ട വൈദിക്യത്തിന്റെ വിള്ളുമെന്തായിങ്ങനുംകാണ്ട്
ബുദ്ധിവൈദവത്താൽ സ്വയമ്പേരുവും കണാഡിക്കുന്നു? എന്നിങ്ങനെ
മഴും അഭിപ്രായം പറഞ്ഞു.

നന്ദു—കലേഗം ഇനിഈം പലക്കെഡ്യം ഫ്രോഡുഹന്നനാക്കട്ട.

കീളി—ബ്രാഹ്മണാൺഡ്രാദം സമ്മലമാക്കട്ട.

നന്ദു—ആട്ടു, ബാലരായ ഇംഗ്ലിഷ് കീളിന് കാണാറോണോ?

കീളി—ബാല ഒട്ട ചടക്കപ്പാക്ക പോയി ആരോഗ്യവതിയായിരി
ക്കുന്നു.

നന്ദു—കട്ടികൾ രണ്ടും മിച്ചമിച്ചക്കുമാർത്തനു.

കീളി—കട്ടികളാണെങ്കിലും അവർ ചിറ്റായ ദിക്കില്ല.

നന്ദു—പേരനോ? തൊന്ത് മാനുഭവാ, ഒ നാക്കത്തിരിക്കുന്നു.

കീളി—കരാർ ‘സുയഗ്രസ്സ്’.

നന്ദു—രാത്രെ, രാത്രെ, സുയഗ്രസ്സ്, മറംവൻ?

കീളി—‘പ്രതാപൻ?’

നന്ദു—‘ബാല’യുടുടർവ്വെ ‘തലമ്പാന’ത്തു കളിക്കുമ പിടിപ്പിക്കുവാൻ
വേണ്ടി ത്രാംപജലുന്നവന്നുണ്ടായാൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കുവാൻ ആലോചന
യുണ്ടായിരുന്നുണ്ടോ?

കീളി— ‘മോടി’ ഏയാതയാഹാപാലൻ

സൂടികപ്പുമൊഞ്ചലം

‘നന്ദുരേവാ’വഴിക്കുംവീ

ഞിച്ചുംരണ്ണാം‘ഡേരിമൻ?’

൨-൪

നന്ദു—രാസാല്പുപദത്തെ തന്നാധാരമാക്കുന്നു. ഇങ്ങേവത്തിന്റെ
ഒണ്ടും വിസ്തുതത്തെ വളർത്തിക്കൊണ്ടുതന്നുയിരിക്കുന്നു.

കീളി—അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതികളിൽ എല്ലാവക്കും സ്വന്ന

അംഗ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ജാതിമതദേശംകൂടാതെ എല്ലാവരെയും സേവകപദ്ധതികൾ അംഗീകരിക്കുന്നു.

‘ചാക്കം’ത്തുമെല്ലായുംമനാധിക്കപ്പെട്ടവക്കി

നിങ്ങളുമൂലമുള്ള വലിയ ജോലികൾ നൽകാട്ടണ്ട്

ଲୁହକେଣାଟିକାୟ୍ୟ ପରିପାଳିକା ଲିଙ୍ଗକେନ୍ଦ୍ରୀ ଶାଖା

തക്കോട് ‘കട്ടി’ കെളിയും തുവരൻ തുണ്ടാണ്.

m. 5

നാലു—കൂളിന്റെ സംഭാഷണം എന്ന വൃത്താധികം സ്വന്തമില്ല കൂതരാക്കേണ.

ஒன்றையிலே வழக்கம் என்று நீண்ட பாலை வருடத்தின் மூலமாக வெளியிருக்கிறது. அதை விட்டு விட்டு வாழ வேண்டுமென்று சொல்லும் பாலை வருடத்தின் மூலமாக வெளியிருக்கிறது. அதை விட்டு விட்டு வாழ வேண்டுமென்று சொல்லும் பாலை வருடத்தின் மூலமாக வெளியிருக்கிறது.

നൃ— ശിവചുരം മിതലായ എപ്പോൾ ഉഗ്രങ്ങളിൽക്കേണ്ടതും താൽക്കാലികമാണിതി കലേഗേറൻറ രേഖാചാനവുണ്ടെന്നതെ പ്രധാനികരിക്കണാം.
കൃഷ്ണ— അവിടത്തെ പട്ടമഹായിയായ വോലജ്ഞം ഈ രാജ്യത്തൊഴും താദാത്മാപ്രതീതിയുണ്ട്.

നെയ്യ—കുഞ്ഞാ! തൊന്ത് അത്രും പരിപ്പേരുകളുണ്ടായി.

കുഞ്ചി—അമ്പലം പാറാത്തവർ ചുരുങ്ങണം.

നമ്പു—കെ, കെ. നമ്പുരിപ്പും, എല്ലു്, എല്ലു്. ആചാള്ളൻ മ
തലായ വിദ്യപ്പിരോമണികളിടവ തിശ്ചാഗ്രഹണ്ടായ കലേ
ശക്കം വിദ്യപ്രത്യയിന്നു് ഒരു അതിരം കരാളമില്ല.

‘കുഞ്ഞി—അതുകൊണ്ടാണ്’ അദ്ദേഹത്തെ കൂലഡണി എന്ന അഭിയന്തരം ചെയ്യുന്നത്.

നന്ന—ക്ഷാത്രയമ്മം മുത്തിമത്തായ ആ കലേഗൻ വിദ്യാസാഗര
നായി പ്രഭ്രാഡിക്കെട്ട്.

(നാശിയംവിൽ, തിരുപ്പം, തിവാചം.)

നമ്മു—ഈ, വണ്ടി വന്നു. കടലാസിന്റെ കഷണം വർദ്ധാതുന്നോ?
കൂൺ—തീട്ടു എന്നു വാങ്ങിതുരാം.

നമ്മു—വളരെ സന്ദേഹമില്ല. എന്നിക്ക് ഈ ഇംഗ്ലീഷുകാരായിട്ട്
പ്രധാനാണ്. (അതുശരം) കൂൺനു നല്ല രീക്ഷ.

(കയവശം തട്ട് പൊളിഞ്ഞ ബാലക്കടയാളങ്ങൾക്കു് പദ്ധതിക്കും.)

നമ്മു—(പദ്ധതിക്കും)

ആരാത്തോളം പദ്ധതിക്കും

പദ്ധതി—എന്നാൻ.

നമ്മു—കൂൺ! ഈ പദ്ധതിനു നബ്ലിയു മഞ്ചാദക്കാരനു
ണ്. അതാ ആ ദിംഡ് ദിംഡുകളിൽത്തിട്ടില്ല. റണ്ടാംദിംഡ് കക്ഷ
ത്തിൽ, ബാലക്കട, ഈതാക്കയോണ് കുത്തതുള്ളവക്കുട ല
ക്ഷണം.

കൂൺ—ആർഥിക സർസൻതനന (പദ്ധതിയോട്) വണ്ടികയറാതുന്നോ?

പദ്ധതി—അതേ ഏഴമാനേ! ആലുതേരെ വണ്ടി തെററി.

കൂൺ—കാരണം.

പദ്ധതി—ഈ ബാലക്കട വണ്ടിയിൽ കടത്തിക്കൊടിവാൻ സാധി
ക്കായ്യുണ്ടോ.

കൂൺ—അതില്ലേ കാല തിനാട്ടതെ കോലം കെട്ടാണതാലുള്ള ദോ
ഷം. തീവണ്ടിയിലും മറ്റും തട്ടിനു വീതിക്കൂടിയിരുന്നും കൊ

ണ്ട് നടന്നാലോ? വണ്ടി വിടാരാക്കും. നമുക്കു പോകയല്ലോ?
നമ്മു—സംശാലപ്പ്. ഇനി മുമ്പതേതു മാതിരി വണ്ടിക്കാരൻ സാ

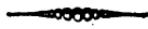
ല്ലിനോട് ഒന്നു കൂടാൻ കഴിക്കില്ല. ഇട്ട്രാഡാണ! മാത്രമേ!
പദ്ധതി! വത്ര.

(ഹാത്തരു് തംകുവണം പ്രവേശിച്ചു് മുന്നു പേജംതുടി)

എന്നാൻ, എന്നാൻ, എന്നാൻ.

(എന്നല്ലാവജം ഒപ്പായി)

സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞു.

മുഖ്യാലയക്രമപരിഹാരം

(മുന്നാമങ്കം)

(സവിശ്വാസം അലക്കരിക്കുന്നതുടെ അനിന്ദ്യപ്രാസാദത്തിനും ധരാത്ത് വിൽക്കുന്ന കാലാവക്ഷാംഗം ഒരു പുണ്ണാന്തപത്രം വായിച്ചിരിക്കും; മന്ദിരത്തിൽ ഒരു വഴി, അതിൽ ഒരു വടിയുംകൂടി അന്നാചാരത്തിലെ കാന്നോൾ പ്രവേശിക്കും.)
കാന്നോൾ — (ഉള്ളൂസ് കോട്ടവായിട്ടു നാലുവയ്ക്കു സോക്കീട്)

നാരാധാരം, നാരാധാരം, എൻകൊ നല്ല കാലത്തിൽ ഈ പ്രദേശം എനിക്ക് കളിനിലമായിരുന്നു. ഇളംപുരുത്തകിടിക ഭേദക്കാണ്ട് നീലക്കണ്ണജി വിരിച്ചുതുപോലെ മനോഹരമായ ഈ വിംഗ് അക്കാദാപത്രം ഉയരംകൂടിയ മതിലുകളാൽ ചുറംപുട്ടിരുന്നു. സകരജാതിക്കാക്ക് ഈ കെട്ടിൽ പ്രദേശം അനവദിച്ചിട്ടില്ല. ഈ കാലഘരാൻ കാലത്താകട്ടെ മാനം മുട്ടിനിനിരുന്നു മതിലുകൾ ഇടിച്ചുതുങ്ങ് തുറന്നാരാക്കിക്കാളാണ്. കൈയ്യു! മുണ്ടും മരിഞ്ഞുവരുമോ?

ഇതുതന്നെല്ലാ പ്രാചീനാചാരങ്ങളിൽ മിക്കതും അനുമതി ആക്കിരുന്നു. ഓലക്കാടപോരായി നീലക്കണ്ണയായി. കേവലമുട്ടിനു പകരം റീബണ്ടി വുംപുട്ട്. ചല്ലുക്കിനം കതിരവണ്ടിക്കും വെത്തായിട്ട് മോച്ചാരൻവണ്ടി പാഞ്ചത്തുടക്കം. അതുമാത്രമോ? ജീ നാഞ്ചുടുടങ്ങുന്നതു ഉട്ടത്തുകട്ടിൽത്താനു എത്ര തുപാന്തരം വന്നിരിക്കും. ഇവിടെ തെക്കുവരും കാണുന്ന പെൺവള്ളിക്കൂട്ടത്തിലെ വിദ്യാത്മിനിക്കളും ഇന്നെല്ലാ തൊൻ കണ്ണതോ. അവരുടെ തന്ത്രംവാദം അവർ ഹിന്ദുസ്ത്രീകളാണോ എന്നും എന്നും സംശയം കാലനാട്ടി. മിക്കുട്ടികളിലും കാളു വള്ളത്തിട്ടില്ല. കാതിൽ ഒരു ദാസാണ്ഗംകളുംപുഡി തൊട്ടവിച്ചിട്ടുണ്ട്. പോഴത്താം! ആ തോട്ട,

എത്ര നല്ല രാഹിരം, തോഴ്വരര ഇഴിഞ്ഞടപിള്ളന കാരുകൾക്ക് പരിചേപംപലെ വിസ്താരമുള്ള തോടകൾ പെൻഷൻസീക്രൈറ്റ് ടു പബ്ലിക്കീക്സ് എത്രമാത്രം രാന്ത്രികപിള്ളിതന. തലയന്ത്രിയാൽ കവിർത്തന്തങ്ങിലും പിക്കഴിയിലും തല്ലിയലച്ചു് അരദുക്കരം നാശിക്കേരം ഇളക്കിത്തന ഇരിക്കുന്ന ആ ക്ഷേത്രവാസം ക്ഷേമ വാൻ തോന്തിയല്ലോ?

(ഐസി.ഡി.ഡി.ഒ)

വേഗംവത്ര, അതാ കാന്നോർ നാമു കാത്തുവിള്ളുന്ന. കാന്നോർ—എൻറൊ ചങ്ങാതിമാർ പൊളിപ്പുവാവൻ മത്തേപ്പ് രു ഇതാ വരുന്ന.

(പൊളിപ്പിന്വാം, ദൈനക്കോടനം, കുഡാക്കുട്ടിജും പ്രദാനിക്കുന്ന.)

പൊളി—എന്താകാന്നോരെ തന്നെന പിരപിരത്തു നിശ്ചിയന്നതോ?

കാന്നോ—മരംനാമല്ല. ഇപ്പോൾ തന്ത നടപടിയെ കാണ്ടു ദരോന്ന പറകയാണ്.

പൊളി—ഒന്നം പറയണ്ട. പറയാതിരിക്കയോണനല്ലത്. കലേജ നാം മാലയും ഇള്ളകാലം നമുക്കു നാലുപേക്കണ്ടു ഇവിട പൊരക്കരാൻ തരമാവില്ല.

കാന്നോ—നമ്മുടെ വംശവല്ലങ്ങൾു് അത്രുന്നാഡേക്കുത്തമായ അനാചാരങ്ങൾ മിക്കതും നിന്മിച്ചുപോകുന്ന.

പൊളി—തിവ! തിവ! അതൊക്കെ എത്ര ധാപമാണെന്നറി നേതാ? ജനങ്ങളിലാക്കേ ഒത്താക്കമിച്ചു് കൂടിക്കഴിയുന്നതിലും വല്ലു ആവത്തുകളിം വരാനാണോ?

തേന—വുതിയ പരിജ്ഞാരം മുത്തപ്പോൾ ഇംഗ്യൂളവനു് ഇരുപ്പ തെത്തേക്കാരിയും, രണ്ട് പട്ടിണിയും ശേഷിച്ചു.

ക്ഷാമ—കാന്നോരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞതാൽ തന്നെപ്പും പിന്ന പട്ടികളായി.

കാന്ദാ—ഇപ്പോൾ എത്തെ പെണ്ണിടാങ്ങൾ വല്ലവക്കം മുക്കുത്ത്
യാട്ടുന്നെന്നോ?

പൊളി—മുക്കുത്തിൽനന്ന അവും. ഇല്ലതിനു തൊത്തില്ലാത്തതു
കൊണ്ട് അഴീകമില്ല.

കാന്ദാ—നമ്മുടെ ഭാംഗയ പൊളിപ്പിനും കണ്ണിട്ടില്ലോ?

പൊളി—കുന്നടംതുറ അജന്താനക്കാളിയമ്മയല്ലോ? അവരെ എറി
തുവിനാ തോൻ കണ്ണിരിക്കുന്നു. അവരുടെ അഴീകും കനാവേ
രം തന്നെയാണ്. മുന്നായിൽ ഒത്തനട്ടുവില്ലാഡിക്കുന്ന പ
ല്ലോ പറിഞ്ഞുപോയെങ്കിലും, നെല്ലിക്കാപ്രമാണാതിലുള്ള തോ
തോ പല്ലുകളുടെ അന്തരാളത്തിൽ ഇഴന്തിരംഖിക്കിടക്കുന്നോ
ഉത്തെ സ്ഥിതി വിചാരിക്കുന്നതോടു അവർ ഒരു ഒരു മഹാലക്ഷ്മി
തന്നെ.

കാന്ദാ— പെണ്ണിടാങ്ങാളാക്ക ചട്ടയിട്ട് തുടങ്ങിയതു കു
ണ്ണില്ലോ?

പൊളി—ഒരിരത്തിൽ തുണിയും തുപ്പും ഇല്ലാതെ നടക്കുന്നത്' സ്രീ
ജനങ്ങൾക്കു് വല്പിയ ഒരു ശ്രേഷ്ഠനം തന്നെ.

കാന്ദാ— കുപ്പായവും ഏറ്റും മുക്കുത്തുകാലിൽ
പാപ്പാസ്തും നായർവയുടില്ലും
അപ്പും മദ്ദമപ്പടിയികളീംഡാ
ലിപ്പാരിളക്കുന്നു, യുഗംമറിത്തു.

എൻ

ഒത്തന—സംശ്വരിപ്പു. ഇപ്പോഴെത്തെ പെണ്ണിടാങ്ങൾക്കു് എന്നു
ആരാധിക്കുവാൻ തീരു മനസ്സില്ല.

കുമാ—വുക്കപ്പമാരോ, അതും മേപ്പടിതന്നെ.

തിണ്ണാട്ടലില്ലുകരിയില്ലരയിൽയരിക്കാൻ
മുണ്ടാക്കമില്ലവർക്കുള്ളുമുട്ടാതിട്ടുന്ന
തന്നെപ്പറമിച്ചിക്കെടിമയാള്ളിസുചീസുവാക്കം
വകാണാകമാനമിധവി.എ.നിരത്തുപോയി. നൂ.

കാന്ദന്നാ—എത്ര വിധത്തിലെങ്കിലും ബാഡായ രാന്മാധീനങ്ങളും ടുതി കുലഗരൈ ഭക്ഷണമുന്നത്തിലിട്ടിപ്പേജിൽ നാമാക്കൽ ജീവിച്ചിരുന്നിട്ട് ഫലമില്ല.

ക്രിമാമ—കാന്ദന്നാരെ! അവിട്ടത്ത ശാന്തരുഹിച്ചണങ്കിൽ ഞ അദ്ദുക്കൾ ഈ സ്വാഭാവകലഗ്നാർ രഥ്യസ്ത്രാരല്ല. കാന്ദന്നാ ഒട്ട അനന്തരാരംഭങ്ങളിലാബക്ക തലയെടുത്തിരുന്നോള്ളും,

ശാന്തവും ചീയാം പേജിക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഞ

ശാന്തനാഡാരമാക്കിയരാണൊമല്ലോ

ശാന്തചാരവിട്ടിനീറം പുണ്ണുപ്പുള്ളിൻ

സനാമത്ര ദിഷ്ടാപ്പാജൈനാണാബ്ദം?

ഒരു

പൊളി—ചണ്ട പ്രദിശനദേശത്തിൽ ഞാൻ കേരിവിപ്പേട്ടുവന്ന തിരുന്ന. എന്നെ സേവിക്കുന്നവക്ക് പ്രദിശനപ്രീതി വണ്ണം ദയാതിരുന്ന.

തേന—അക്കാലമാക്ക കഴിത്തില്ല, പൊളിപ്പുംനോ! പ്രദിശ ഓട ധാതു ദുഷ്കരിക്കാണെന്നിൽ, കാന്ദന്നാരു കേരിക്കുന്നോ.

കാന്ദന്നാ—ഉം, ഞാൻ കേരിക്കുന്നണം.

തേന—കൈ വണ്ണിക്കും ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഗുരവഞ്ചിക്കുത്തത്തവ യജ്ഞം. ഒണ്ണമോ, വിഷ്വവോ സമാപിച്ചുണ്ടെന്നിൽ, കൈ കൂട്ട് രഹക്കാണ് കാൽം നടത്തി തൊണ്ടുവരാവതു കൂട്ടരോട് അഞ്ചും പത്രത്താമാക്ക അടിച്ചു കൈപ്പിച്ചയാതെ കൈക്കലാക്ക കയ്യം ചെയ്യും.

ക്രിമാമ—തേനക്കാടൻ ലോഗവും പാറിപ്പിറിത്താൻ അവരുടെ കൈ പിന്നെ എന്നു കാൽക്കരിക്കിണ മുയിട്ടി തുടങ്ങം.

പൊളി—കൈ നാളികേരം പ്രദിശിന വേണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ തന്ത്രി രം വാങ്ങം, പ്രദിശിന ക്കാട്ടക്കയുള്ളൂ.

ക്രിമാമ—ഒന്ന് പൊളിപ്പുംനുബന്ധിച്ചു വാക്കിന് വേദവാക്കുത്തി കൂട്ടര വിലയുണ്ടായിരുന്നു.

കാങ്ങാ—കലേരാൻറ വാഴയിൽ

പൊളിപ്പുറവന്നയികാരാഹാനം
വെളിക്കൈടക്കാൻ കഴിപ്പിപ്പോരുണ്ട്,
കളിച്ചറിക്കാക്കയെടക്കമിയ്യാ
ഉളിഞ്ഞനാക്കേണാരകാലമായി.

പൊളി—ഞാൻ വല്ല തട്ടാക്കടിയിലോ വെള്ളതേടക്കൻറ വീട്ടി
ലോ കഴിച്ചു തുടാമെന്ന വെച്ചാൽ, അവിടയും കലേരാൻറ കാ
നക്കാരാഡണ്ണു.

തെന—ഇപ്പോൾ എനിക്കേ കയറിക്കിടക്കവാൻ ഒരു കുടിലും
തുടിയില്ലാതെ വന്നതാണ് അത്രയിക്കു ശോചനീയമായ
സംഗതി. കാറന്നാൽ എന്നും പെരുമാറാം രാജാടിത്തട്ടി
ലായിക്കും. ഈ എട എന്ന അവിടനും തല്ലി എറക്കിക്കു
ളഞ്ഞു വിരോധമാറു പതിച്ചു.

കാങ്ങാ—കുഴ്സം, കുഴ്സം!

തേനക്കേടനവലിയോര
മാനക്കേടനകാലമായല്ലോ

ക്ഷാമ—ആനജ്ഞംചുവട്ടപിണ
തേനക്കേടിൽപ്പതിച്ചിട്ടംകഴിയിൽ.

നൂറ്റ്

(അണിയംഗിൽ)

ഇനിയും ചപ്പാച്ചി കഴിയാറായില്ലോ? ശേഷങ്ങളാൽ അരി
യും വെച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ടിവരുന്നലോ.

കാങ്ങാ—അവളും എന്നതിരക്കി ഇവടജ്ഞം ചുറപ്പുട്ടിരിക്കുന്നു.

**പൊളി—കാളിയമ്മ ഇതാ വരുന്നു. മാനവും മണ്ണാദയുംജു കുടംബാ
തിലെ ശ്രീകർണ്ണ ഇണിനെന്നയിരിക്കും.**

ഉച്ചിത്തട്ടിലുയത്തിവച്ചസരസം

ബന്ധിച്ചുകേരംമഷി

പുച്ചിൽക്കംതുവരെക്കലെന്നാരകൾ

ക്രൂംവെപ്പുറോടയും

മലപ്പിള്ളംകവരാൻവരച്ചുകരിയും

രക്ഷാബലപുന്നഭാംഗിയാ

മിച്ചികാള്ലിവരുന്നിവക്ഷയാരിയം

കാരാണ്ട് കാർഡീയന്?

an 9

(ഉക്കരപ്പുകാരം ഇച്ചിക്കാളി രുവേണിക്കൻ.)

காலி—குழியும் தொச்சும் குதின்தால் விரைவாக வழியிட்டினா
கொடியும் தரவும் கெட்டளையெல்லாம் இனியைக்கிடும் விடுவே
கல் எழுப்பாதுக்குத்தாம்

കാന്നൂ—ഇരുപ്പുർ കിന്നോട്ട് ഇവിടത്തോളം ഏഴുന്നൂള്ളൻ വ
ലോകം പറത്തോ.

காலி—வேளை, ஏதுமாகவேளையின் வரயிக்கொட்டு மூன்றாண்டு—ஏதுமாடி பர, ஏதுவழியிலும் வழகிள வனிதிகள் என! (ஏதும் அடிக்கங்கொண்டு)

പൊളി—തട്ടത്തിട്ട്, ഹെ! ഇതെന്നൊരു കൂത്താണ്, നിങ്ങൾ തമ്മിൽ വെരുത്തെ വഴക്കിക്കുന്നു?

കാന്റോ—അപ്പുടാ, വെളി! ഇവർ വല്ലാതെ തലയിൽ കേര
നാ. പാസ്സും പാപ്പാസ്സും ഒരില തുളന്നാർ അച്ചിക്കൊള്ള എടു
ത്ത് വണ്ണിയിൽ ഒപ്പും ഇരുത്തി സവാരി പോകുന്നതുപോലെ,
എന്നൊട്ടുടക്കി ചുററിയടക്കാമെന്നും ഇവർക്കും തോന്തരാണം
യിരിക്കാം. പാക്ക അതെരം വിധിതത്തോളംനും എൻ്റെ
കഴുതിൽനിന്ന യോദ്ധുടക്കില്ലെന്ന നടപ്പാണെങ്കിലും താമ്മയിരിക്കേണ്ട്.

കാളി—മുത്രചെക്കിടാ, ഏനിക്കു നിന്മാട്ടുടി ഉലാത്തണ്ട. ഏ) കുറം താവാട്ടകാർ അങ്ങനെ ആണ്ണങ്ങളുമായി ഉലാത്തിരിച്ചു കൂടിയതമല്ല. ഈ വഴിയിൽത്തെന്ന നിന്മാൽ, പണ്ടത്തെക്കാല മല്ല. വല്ലവരും വന്ന അധികാരമാക്കാം. ഈതാഴെ പുലയൻം ഈ തുവനം വരുന്നു. അധികാരായിക്കണ്ണാട്ട വരു. തെന്തേ

കാന്തിച്ചതരം, (എന്ന കോപിച്ച പോക്ക്.)

കാന്താ—എന്തൊ പൊളിപ്പറവു കാളി പറഞ്ഞത്? പുലയൻ
വരുന്നവെന്നും? ഇവിടെ പുലയൻ വരിക്കുന്നു?

ശഹി—അതൊരിക്കലുമില്ല. ഇഴവക്കംകൂടി കടക്കുവാൻ പാ
ടില്ലാതെനടത്തു പുലയന്നു?

അതെന്നു—എന്നാലീങ്കുമ്മാണു?

കൂദാശ—രഹിയാണ് കാന്താരു! പുലയൻ കൊച്ചും, ഇഴ
വൻ കണ്ണുണ്ണിയും ഇന്നോട്ടു വരുന്നുണ്ട്.

(അതുകൊണ്ടു മാറ്റും, കണ്ണുണ്ണി പിന്നുമാർക്കി പ്രവേശിക്കുന്നു.)

കൊച്ചും—വൈശ്വ, വൈശ്വ, വൈശ്വ.

കണ്ണുണ്ണി—വഴി, വഴി, വഴി.

കാന്താ—ഹാ, ഹാ, ഹാ, ഹാ! പുലക്കഴുവേറി, നിംബക്കം ഇവിടെ
വരാറാണ്യാം? ഒടിമാറ്.

കൊച്ചും—തന്ത്രാനന്ത! അതുന്നോട്ടു മാറ്റാനാണീ? ഇന്നോട്ടുമാറി
യാൽ തന്ത്രാൻ, അക്കാട്ട മാറിയാൽ തന്നുണ്ട്.

കാന്താ—എന്താ കണ്ണുണ്ണി, നീ ഒന്നു മാറിക്കൊടുക്കും. ഇംഗ്ലീഷ്
റിയേ വല്ല വഴിക്കും കെന്നാഴിച്ചവിടാം.

കണ്ണം—അടിയന്നന്നോട്ടു മാറ്റാനാണ് തന്ത്രാനന്ത? പിന്നിൽ നി
ന്ന് തന്ത്രാക്കരാതു വരുന്നു; ദുന്നോട്ടുതാൽ ഇംഗ്ലീഷ് പുലയന്ന
തീണ്ടുകയും ചെയ്യാം.

കാന്താ—മുടിഞ്ഞെന്തു! എന്താ പുലയ! നിന്നോട്ടു ഇംഗ്ലീഷ് വഴി
നാൽപറഞ്ഞു?

കൊച്ചും—ക്കലുയൻ വല്ലത്രും എന്തുന്നാണീ എങ്കളും?
കിട്ടീരിക്കണ്ടത്. തമരകളിൽ എന്നെങ്കിൽ വല്ലത്രും ഒരപ്പോലെ
തന്നു. ഒരു തന്ത്രാനന്തം മക്കക്ക് വല്ല പേതക്കുമൊണ്ടു?
നിന്നെങ്കിൽ പ്രച എന്നെങ്കിൽ പ്രച, രാചാവിന്നപ്പിടിത്തമാതമം. അ

ടെ തമരം! അടിയങ്ങാട കുട്ടത്തിലുള്ളവരുതന്നെ വല്ല ചേം
നകവേദോം കൂടി വരുവെന്നു തന്റെ അട്ടിനാൽത്തത്, അം
തൊന്നു കേൾക്കേണ്ടി?

കാന്നു—എടാ അധികപ്രസംഗി! മഹാശ്രിയരഘൂരലു നീ
എങ്ങനെന്നയാകം?

കൊച്ചു—ആദനാഡി അനുൻ വേണകി ഒരു തൊടിക്കുളവു മാക്കാം
കൂടി തലവള്ളുന്നിയും കെട്ടി ഇം വായു രൂരുചാലു ലാത്തിനട
കാം. അപ്പേരു തന്റെ അബോദ്ധിഷ്ഠ മാപ്പിലെ
സൗക്രാന്തികും? എന്ന ചോദിക്കം. അപ്പേരു, എന്നാണീ എങ്ങളി
രൂരുമതത്തിൽ നിക്കേൽത്തത്. ഇരുമതത്തിനു പോണമെന്നാൽ.

കാന്നു—പൊളിപ്പുംനു! ഇം അധികപ്രസംഗിയെ രണ്ടു പിട
ച്ചു വിട്ടാലോ?

പൊളി—കാന്നുക്കാട കല്ലുന്നാജണകിൽ, ഇവാന തോൻ പ്ര
സ്വരം പാടിക്കാം.

ക്ഷാമ—എന്നാലാട്ടു.

കാന്നു—എത്ര വരഞ്ഞെന്തൊ പുലകഴുക്കവൻ! (എന്നടക്കം.)

കൊച്ചു—വിംച്ചു തൊഴുതുകൊണ്ട് തല്ലാല്ലയ്യാണു.

(എല്ലാവം തുടി പുലഞ്ഞ തല്ലാം. പുലഞ്ഞ
നിവവിളിക്കാം. കണ്ണി ഓടിപ്പുംകാം.)

കനല—രിപായി!

രിപായി—കല്ലുന.

കനല—എ ശ്രൂത്തനാഡം എന്നാണെന്നു നോക്കു.

രിപ—അഭ്യൂ എന്നാണു, അനാചാരത്തിലെ കാന്നുക്കം കുട്ട
കും ഒരു പുലഞ്ഞ തല്ലി വരാകുട്ടത്തുണ്ടാ.

കനല—അക്കമികളു വേഗം പിടിച്ചു കൊണ്ടുവരു.

രിപ—കല്ലുന (എന്നപോയി.)

കനല—(ശ്രദ്ധിക്കാം) അനാചാരം, അസത്രും, ചെണ്ടും, ക്ഷാമം,

ലോകോപദേവകാരികളായ ഈ നാലു ദിശ്വർത്തകൾ മനസ്സാ കൃതിയെ അവലംബിച്ചു് ഈ രാജുത്തിൽ ചുറവന്നതായി തോൻ അറിയുന്നു. ഈവിട അട്ടഞ്ഞവന്ന ലഹരി കൂടുന്നതും അതു പാപികൾ തന്നെയായിരിക്കേണ്ടും. കലേഗേന്റും ഭരണം നിശ്ചക്ഷപാതമായും ധർമ്മാന്തരമായും വരുന്ന ഈ കാലത്തു് ഈ കൂട്ടരു നാമാവദ്ദേശമാക്കാതെ ഒരിക്കലും ഇരുന്നതുടാ. കലേഗാഗമനസമയം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. അതിനു മുമ്പുതന്നെ ഇവക്കുട കമ്പ കഴിക്കേണ്ടും. ഈവർ ജീവപംസം റിക്കിക്ക പ്രേക്ഷ ജയിലിൽനിന്നു ചാടിപ്പോയ അതുകൂടും രാജഭൂമി കളിമാണു്.

ശിപാ—(കാന്നാങ മത്തപേരു പിടിച്ചുകൊണ്ടവനു്)

ഈതാ അതുകൂടിക്കും.

കാന്നല—(കാന്നാരോട്) എന്തോ, താനാരു്?

കാന്നാ—എജമാനു, തോൻ കാന്നാരാണു്.

കാന്നല—എവിടവന്തെ കാന്നാരു്?

കാന്നാ—അനാചാരത്തിലെ.

കാന്നല—ഈവരോ?

കാന്നാ—ഈവരു് എന്തെന്ന റിഷ്യൂമാരാണു്.

കൊച്ചു—അടിയൻ ചിക്കുനാലു തയ്യാറെനു. അടിയത്തിനെ തല്ലിക്കലാലുാക്കി.

കാന്നല—നിങ്ങൾ ഈ സാധുവിനെ ഉപദേശിച്ചുതെന്തിനു്?

കാന്നാ—അവൻ നൈജേലി അയിത്തമാക്കി എജമാനു.

കാന്നല—കലേഗേന്റും അധികാരത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ ധരണവി മികളിലും മുജക്കിൾക്ക് ഒരുപോലെ മുഖവാം അനാവലിച്ചി കൂളിൽ നിങ്ങൾക്ക് അറിവില്ലോ?

കാന്നാ—ഉണ്ണക്കിലുംതന്നെ ശക്രാമാഞ്ചസ്പാമി കല്പിച്ച ചട്ട

തെരു നമ്മൾ ബഹുമാനിക്കണമെന്നുവച്ചു് ഇവാന തല്ലി
പ്രോത്സാഹനാണ്.

കന്നല—സാധുക്കർ!!നിങ്ങൾക്ക് ഇതു സമസ്യയ്ക്കിപ്പിയമില്ലാതെ
പോയാല്ലോ. തുക്കട്ടു തുച്ഛായ്മസ്ഥാമികളാട മനിഷാപണവു
കും നിങ്ങൾ വായിച്ചിട്ടുണ്ടാം?

കാഴന്നാ—ഇല്ല.

കന്നല—താഴെല്ല തെരവിയത്. സ്വന്തമികർ പ്രദിജന്മപ്രീതിക്കു
വേണ്ടി എന്നപ്പെട്ടതിയ ഭീമമാണു ഈ ദിനചാരതെ അവസാ
നം അദ്ദേഹംതന്നെ നിറസിച്ചതായിട്ടു് മനിഷാപണവകംകൊ
ണ്ട കാണാം.

കൊച്ചു—തന്റെനു ആ ക്രമി ആൻ മനപ്പാടമാക്കി വെച്ചി
ട്ടണം.

കന്നല—ഡേശേ, കേരിക്കട്ടു കൊച്ചുഅലേ! ചൊല്ലു. ആസന്നമുത്തു
ക്കല്ലായ ഈ പാവികളാട മനസ്സുകിലും നന്നാക്കാട്ട.

കൊച്ചു—എംബ.

(എന പാട്ടാ)

‘ജാതി_ക്രമി?’.

എ. ശ്രീരാക്കരാച്ചായ്മസ്ഥാമിമന്നാം,
കാഗ്യിൽവച്ചുകളികഴിഞ്ഞതു
ഈശനെന്നയ്യാനിക്കാൻപോയപ്പോഴാണ്ടായ
പേരലിതുകേരിക്ക യോഗപ്പേണ്ണു! അതു
മോഹതരംതീക്കം ജനാനപ്പേണ്ണു!

ര. തിക്കിന്തലയൻപരയനമായു
രക്കരിയന്നപാച്ചിയുമായു
രക്കരാച്ചായ്മവകന്നവഴിമല്ലു
രക്കരയന്നുനിന്ന യോഗപ്പേണ്ണു! തെപ്പോ
രക്കമണ്ഡായപ്പാർഡ ജനാനപ്പേണ്ണു!

- ஏ. கெட்டியபவேளுமாயூத்தமல்லுா
உட்டிச்சிகாதைவசிமாரா,
கட்டியிலினங்களுடையுடையுமிகரு
தக்கிகேரியபோ யோராபூஷணி! நான்
மட்டிதபோனால் ஜானபூஷணி!
- ஐ. அதுக்கியனேறத்துலோகநாமான்
வொட்டிச்சிரிச்சுகாங்கவமொதிஃ
காட்டித்தராமோயிதிளங்கவேராம
திட்டத்திலென்னானா? யோராபூஷணி! எடுதா
ரேட்டிக்கங்கிச்சுட்டு? ஜானபூஷணி !
- ஓ. இக்காங்கலோகநாஜிராதான்ற
மக்களைப்பாலூநமாக்காதி,
நீக்கினிடத்தாமோஸமஸ்யாதியாவெ
நோக்கியிரிச்சிபோ? யோராபூஷணி! திளங்க
யிசாரமபூஷணா? ஜானபூஷணி!
- ஏ. அதுகேவிச்சுட்டிபோனாராதை
ஸாக்ஷியபோவெவெங்ஸுத்தின்,
ஷுக்ஷிச்சுஞ்சியாவைப்பாரியுமான
பக்குஏதையார்கி யோராபூஷணி! தவ
நோக்கவுங்கில்லிக்கங் ஜானபூஷணி!
- ஏ. அங்கமயத்திக்கங்கிணிடபே
அங்கமயமாகக்கூடுங்காயத்து?
விரைங்வதமுலைநாளங்வுத்துங்கங்?
நங்கநானாஜானால் யோராபூஷணி! தூது
நங்கதமபூஷணா ஜானபூஷணி!

- പ്ര. ഭത്തയാത്രക്കിലെക്കാണ്ടുതവന്ന
ജാതങ്ങളാക്കംഗരിന്നെല്ലിൽ
എതിനെയാട്ടണം? എതാട്ടേകാള്ളുണ്ട്
ചേതല്ലുംലോക്കു യോഗപ്പേണ്ണു! അപ്പോൾ
വാതുകളില്ലപ്പേണ്ണു ജനാനപ്പേണ്ണു!
- സ. പൊക്കടത്തണ്ണിയിലപ്പുകാരം
മകടവാരിയുദരത്തിലും
വക്കജവാസ്യവവിംബവുംകുന്ന
തികളുംകാണുന്ന യോഗപ്പേണ്ണു! ദേശ
മകരിക്കുന്നില്ല ജനാനപ്പേണ്ണു!
- ഒ. ആവിധമല്ലോപരമാത്മാ
ആവിഭവിക്കുന്നഭേദങ്ങളിൽ
ആവിലാസങ്ഗംകുതീണ്ടിക്കുളിയില്ല
ആവിലമില്ലപ്പേണ്ണു യോഗപ്പേണ്ണു! ദേശ
ഭാവനതള്ളടി ജനാനപ്പേണ്ണു!
- എ. ജനാനംകൊണ്ടല്ലോരാഹ്വാഹണതപം
മാനവനുകൾക്കുകയില്ല;
ജനാനിക്കുജാതിയുംതീണ്ടലുമില്ലവല്ല
ആനദമേളള്ള യോഗപ്പേണ്ണു! അപ്പു
ല്ലാനംതന്നെയുള്ള ജനാനപ്പേണ്ണു!
- ഈ. ഉടലാഞ്ചുരൂഹണനെന്നവന്നാൽ,
ചുടലയിൽവജ്ജുനോർപാപാവിക്കളംയീ;
ഉടലല്ലാഞ്ചുരൂഹണനാന്നമാവാണെങ്കിലോ,
എടയില്ലാതീണ്ടവാൻ യോഗപ്പേണ്ണു! തുലം
മടയത്തംചൊല്ലാത ജനാനപ്പേണ്ണു!

- ക്രി.** സുജനമാണെങ്കിൽ നിംഖാദൻ പോലും
യജമാനനാണെവൻ ല്യൂഹമണനാം
യതിയാം പറയെന്തൊഗാക്കിപ്പിക്കാൻ
ആര്തിയിൽ പറയുന്ന യോഗാപ്പേണ്ണു! എന്നർ
കൃതിയപ്പിദമൊന്നം ജനാനപ്പേണ്ണു!
- ക്രി.** ഇഴയിൻസ്യാരാജ്യമടച്ചുമന്നം
സഹായിച്ചോടെ വിത്തു പേര് കാര്ത്ത
അത്യധികാരങ്ങൾ ജാതിയേദം മുലം
മായു കയ്യം ചെയ്തു യോഗാപ്പേണ്ണു! എന്തു
പേശാണീയജനാനം ജനാനപ്പേണ്ണു!
- ക്രി.** ഇപ്പുറത്തുള്ള പരിപബ്രഹ്മൻ
മിപ്പുരവെവരിയാണെന്നാിത്തു
തർപ്പദം വന്നിച്ചു രക്ഷരാചാര്യം
മാപ്പും പക്ഷി ചുംപ്പും യോഗാപ്പേണ്ണു! ലോക
മിപ്പുരാട്ടനാരം ജനാനപ്പേണ്ണു!
- ക്രി.** തീണ്ടലാക്കം ദൈക്ഷയരന്നു
കല്ലു മുടിക്കംക്രിഞ്ഞാകരൻ
ഇണ്ടലവന്റെ സൽക്കലേഗണഡ്യുനാക്കന
രണ്ടാം രഘുവരൻ യോഗാപ്പേണ്ണു! വാഴു
വേണ്ടുവേഖിലംകാലം ജനാനപ്പേണ്ണു!
- ക്രി.** ജാതിയിലീഴ്വെനന്നാലും
നീതിയും വിദ്യുത്തുള്ളാളിനെ
ത്രിയത്തുനാജപ്പും ഹായ്യുജ്ജുനാ
വ്യാതിക്രമിച്ചുനാ യോഗാപ്പേണ്ണു! എന്തു
നീതിമാനവിദ്രോഹം ജനാനപ്പേണ്ണു!

എ. ശീലഗുണവുംപറിപ്പുമുള്ള
വാലനംതച്ചുനംപാശനാക്കാ
ജോലിക്കളിക്കുന്നതുണ്ടെന്ന് പരിക്കൊണ്ട
പാലിക്കുന്നതിനും യോഗാപ്പുണ്ണേ! സത്രം
ലോധുപനീറുപൻ അനാനാപ്പുണ്ണേ!

മൺ. വാഴട്ടവാഴട്ടമൽക്കലേരൻ
വാഴട്ടവാഴട്ടരാമദാസൻ
വാഴട്ടവാഴട്ട ജെ. സി. എസ്സ്. എഎ. ഫേൻ
വാഴട്ടവാഴട്ട യോഗാപ്പുണ്ണേ! തിണങ്ങൽ
താഴട്ടതാഴട്ട അനാനാപ്പുണ്ണേ!

രം. സക്തിയില്ലകില്ലം മഹിളയുമത
സക്തിമുഴക്കകകാണ്ടിനിവണ്ണം
യുക്തിപറഞ്ഞതിൽത്തെരാവെങ്കു മരിയിരുത്ത്
മുക്തിയതകളുക യോഗാപ്പുണ്ണേ! പഠം
സക്തീ! തുണിക്കു അനാനാപ്പുണ്ണേ!

കനല— കൊള്ളം കൊച്ചുംലേ! നീ മിച്ചൻ, ഈ കമ്മിറ്റുക്ക്
എംബ വൈകാതെ അച്ചടിപ്പിക്കുന്നും. ഒരുൻ്ന കൂട്ടക്ക് പര
സ്രവിമികളിൽ നിംഭം സഖ്യരിക്കാമന്നു കണ്ണു
നാശിക്കായി നീ എസ്സാവരേജും അവിവിക്കും മോനം.
കൊച്ചും—എംബൻ (എന്ന പോയി)
കനല— ഞിഹായി!

ഞിഹാ—കല്ലുന.

കനല—ആരാച്ചുരോട് വേഗം വരാൻ പഠം.

ഞിഹാ—ഉത്തരവേ. (എന്ന പോയി, അരാച്ചുഅമായി പ്രഥമിക്കുന്നു.)
ആരാ—സർ! സലാം.

കനല—എംകൊ, ഒരു കഴുന്നട്ടി ഈ നില്ലുന്നവരിൽ പൊളിപ്പു
രവുന്നേയും തേനേക്കാടുന്നേയും തുകാലിലിട്ട് കൊല്ലുകു.

സ്വ

മൊലാക്കലേരം

ആരാ—ഉത്തരവ്.

കന്നല—ഗിഹായി!

ഗിഹാ—ഉത്തരവ്.

കന്നല—കാദേൻ്റുര തീരെ അപരിശീതമായി കിടക്കുന്ന ഉട്ടനാ
ട്ടിലേക്കും, കൂഡാമരെ ആ കണ്ണമാൻഡപ്പിലേക്കും കടത്തിവിട്ടു.
ഗിഹാ— ഉത്തരവ്.

(അരാച്ചാർ കാദേൻ്റുരയും പൊളിപ്പുറമ്പനയും ദേഹക്കാടനയും
കൂഡാമരനയും കൊണ്ടുപോകുന്നു.)

കന്നല— (ദിശ്വാസി നിഃപാശിച്ചിട്ടു)

ഒരുംഗാങ്ങളുടെ അധിവാസഭവികളും ജനരാജദോഹികളും
യ അവർ നാലുപ്പത്തെട്ടും അഞ്ചുവം എഴുന്നൾ മനസ്സിനും ലോ
കത്തിലും ഒരുപാലു സമാധാനമുണ്ടാക്കി. (ഉംഗപ്പാഗാനിലേക്കു
നോക്കി) ഓ! നേരം ഒരു ഒരു ചുഡയായി.

ഒരാരാത്രുണ്ടായവേഷ്ടാപലനയനജലം

നിന്നപോയി, ദീശ്വനിന്റു

സാരാവംമങ്ങി, മാല്യുഹികജലദനിച്ചു

ഒന്നുള്ളേറോന്നാണിതു

പേരാളംചാൽലോകപ്രക്രതിദിനമണി

പ്രൂണവതകംഡരിച്ചി

നീരാജാഗാരലക്ഷ്മിക്കാരവരസവിശയ

പ്രൂബവസവിച്ചിട്ടുണ്ണു,

സ്വ

(ജാണിയംഗിൽ രമദാശം)

കന്നല—ഗിഹായി!

ഗി—ഉത്തരവ്.

കന്നല— ‘കലേഗൻ വിക്രമനി എഴുന്നള്ളിത്തുടങ്ങി. വാലു
റാണി തിരക്കുന്നും ലെ സാന്നിഡ്യംകാണ്ട് ഇവിടം സന്നാമ
മാക്കിയാൽ കൊള്ളു’മെന്നു് തൊൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതായി ഒരു
റിയിക്കണം.

ଶୀଘ୍ର—ହୃତରବ୍ୟ. (ଏଣ ପୋଖି ବୁଲାଯୁକ୍ତାୟି ପ୍ରବୋଧିତଙ୍କା).

କାଳ—ରାଣୀଯମହିଳାଙ୍କ ନମନ୍ଦିରଂ. ତିରତେଳି ଅନ୍ତର୍ମଳିକଙ୍କା.

ଶୁଣ୍ଟ ତିରତେଳିଲେ ଜୀବକଷମାଙ୍କା. ଅବିଭବତଃ ପିମଳାଜୀ ବିତତତିଙ୍ଗରେଣ୍ଟା ହୃଦୟରମ୍ଭର ଚେତ୍ୟବାଙ୍ମ ପ୍ରଜକଳୀ ଦର ନାହିଁ କଂଣୀଶବାଙ୍ମ କର ମହାଦେଶରୀ ଶ୍ରୀଦ୍ଵାରାଙ୍କେ. ଏହି ତିରି ନିର୍ମାଣ ବ୍ୟୁବରଣ୍ଯୁକ୍ତର ସାଂକ୍ଷିକ୍ସରତତ ସବିନ୍ୟାସ କହଣୀଶବାଙ୍ମ.

ବ୍ୟାଳ—ଯୋଗରାଲ ହୃତରବାନ୍ୟାଙ୍କୁ?

କା—ସମେତଙ୍କଂ ହୃବିଦ ବେଚ୍ଛତକା ନକଳଂ. କଲେଶଙ୍କ ତି ଅମେନି ବନ୍ଦାକଳିତର୍ଥ. ରଣ୍ଟପେଇ ରେସପ୍ରରସଳ୍ପାପ କଳିଯୁ ଦେବାର ଯୋଗଂ ଶ୍ରୀବାନ୍ତ ତଳବେଣ୍ଟଙ୍କୁ ଶୋର ପାଞ୍ଚକଟକ୍କ.

(ଏଣପୋଖି).

(କଲେଶଙ୍କ ପ୍ରବୋଧିତଙ୍କା).

ବ୍ୟାଳ—(ଅଭିବାନଂ ଚେତ୍ୟ ମାରିନିଷ୍ଟଙ୍କା).

କଲେ— ମଦନରାଗମଣିକଳମେ! ବରୁ
ମଦନମାହିନିମାମକଳାମିନି
ବଦନମିଶ୍ରତିରିଶକଚପାତା
ସଦନମେ! ସକଳାଵନଲୋଦ୍ୟପେ!. ୪୮

(ଏଣ ବ୍ୟାଲଙ୍କର କେକ ପିଠିକଙ୍କା).

ବ୍ୟାଳ—ଆୟୁଷ୍ମତ! ତର ଭୋବନୀର ବିଯୋଗାନ୍ତରକୁ ନିର୍ମାଵସ ରଣଭିତ୍ର

‘ମାନଂ’କେକକେଳାଣ୍ଟମନ୍ଦ ‘କବଲଯ’କତ୍ତକର
ହେତୁ ‘ଶୋଭାତ୍ମୀ’କଙ୍କାଯ
ନୃତ୍ୟପକ୍ଷକରି ‘ହୈଲାଲିମର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ’ ଚମକି
କାର ‘ମୋରୋଗାଯତ୍ରି’

അനംചെയ്യുന്ന'രാജാ'വയൽമാരളവിൽ
ചന്തികാദോഗങ്ങളാണ്
സഹാനംചെന്നല്ലെങ്കിക്കണ്ണക്കളെയും
കണ്ണടക്കണ്ണീർകളുണ്ട്.

ര'എ

കജല—വെതിനെ പിരിഞ്ഞതു മിക്കൾ ദാവിധ്രൂവായ അനംഗങ്ങൾ ശൈലിയിൽ എന്ന വ്യാമോഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഇരുന്നു. തന്റെ സ്ഥാപനാരസ്യംകൊണ്ട് കട്ടികളിട്ടെട കമ വിസൃംഖിച്ചു. അവ രെവിടു?

മൊല—അവരിൽ നമേ രാജന്ത്രാഘിച്ചിഞ്ഞോട് വരുന്നു.
(അനന്തരം സുയാസ്യം പ്രതാപമാം പ്രവേശിക്കുന്നു).

(കമലേൻ കട്ടികളെ ശ്രദ്ധേഷിക്കുന്നു).

മൊല—കട്ടികളുണ്ട്! അപ്പുന്ന നമസ്ത്രിക്കാ. (കട്ടികൾ നമസ്ത്രിക്കുന്നു)

കലേ—ആചന്തുരാം ജീവിക്കുമാറാക്കു!

മൊല—മകൾിം രണ്ടുപേരും നാടോടികളാണ്. പ്രതാപത്തെ പി നൊച്ചും പറഞ്ഞുകൊഡിപ്പിക്കാം. സുയാസ്യം, കണ്ണുതരിയാൽ, ശൈലിയുടുടി കടന്ന കളയുന്നു. വൈഴളിപ്പാമരം, വൈള്ളക്കണ്ണമ ഞെം, ചന്തികളാണ് ഇവകളിലെലാക്കു അവാൻറെ അഭിര ചി ഇത്രായും പറഞ്ഞുകൂടാ. ഇവാൻറെ ചങ്ഗ്രാഹാലംദേശ്യ കാദണാണെന്നു.

സുയ—അപ്പും! ചന്തിനു കലാനിധിയാണെന്നാൽ ഗവ്വുണ്ട്. അപ്പുൻ കലേപ്പരന്തേ, എന്നാലും അപ്പുനു് അചന്തംകാരമി സ്ഥിരം. സഹാദയപ്പുഡിയാസ്ത്രാക്കുത്തും ഇംഗ്രേസിന്റെ ദാവി തും മിതലായ മുണ്ടാണും അപ്പുനും അങ്കുഹാത്തിനും കുറവോ ലെയാണ്ട് (ബാവയോട്) അമേശം! തൊൻ അപ്പുൻറെ മാതിരി യാളേ? അപ്പും കളകളിൽ ചന്തി എന്ന എന്നുണ്ടെന്നു ജീവിക്കുന്നു

(എന്ന വിവിധം കൈകൾ, കുലാലങ്ങൾക്കിയിൽ വാൻ കിട്ടുന്നു. കുലാലങ്ങൾ സുഖസ്ത്രിയെ ചൂംബിക്കുന്നു).

ബാല— വളം വള്ള. അവിട്ടന്ന് സർഗ്ഗമപാരായണം കൊണ്ട് വിസ്യൂലപ്രദാന്മായ മനനാധിഷ്ഠിപരവരകളെ പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നോ അല്ലോ? ലോകമൊക്കെ തുംതാടിനടക്കാൻ കാലം.

കലേ— കട്ടികളില്ലോ, അവർ കളിക്കുന്നു. അവരെ ആരും കാമനിക്കാതെ വന്നാലേ തരക്കേടുപ്പിൽ.

പ്രതാ— അച്ചു! എനിക്കുൽ കല്പം.

കലേ— കല്പലോ? കട്ടന് അച്ചുന് ഒരു കല്പം വരുത്താൻ എപ്പോഴും ചെയ്യുന്നണണ്ട്. ദിവാകരൻ വരുന്നേം കൊണ്ടുവരും.

ബാല— ഈനി കല്പലും തുടി കൊണ്ടുവന്ന കൊട്ടക്കണ്ണ. പഴളിയോടു, മോട്ടർവോടു, തീവണ്ണി, തീവോടു ഇരതാനം പോരു— കല്പലും! കട്ടികൾ കൊട്ടന താളത്തിനൊക്കെ തുംഭി.

പ്രതാപൻ— അച്ചു! ഈ അമ്മജ്ഞും എന്തു തുംഭഗതിയാണ്! (അമ്മയോടു) അമേശ! കല്പം വരുത്തിയാൽ തെങ്ങമിക്കും എന്തു സുവാര്യങ്ങളിയാമോ?

ബാല— കല്പം വരുത്തേണ്ണെമക്കിൽ, ഈ പടിഞ്ഞാറൻ കൂള ത്തിൽ എന്നും കണ്ണിൻ മുമ്പിൽ വേണം. കല്ലം കഴിക്കണ്ണതിനാളും ചിലവുകൾ ചെയ്യുവാനും ഇംഗ്ലീഷ് എന്നും പെട്ടിയിൽ പണ്ഡിക്കും.

കലേ— ബാലയുടെ മനോരം സാധിക്കുയാണ് എന്നും ജീവിതോദ്ദേശം.

ബാല— എന്നും ആശ്രിതമായ പ്രഭ്രംഭം പൊരജനമുള്ളും തമിൽ വലിയ വാദത്തിലും വൈമനസ്യത്തിലുമാണെല്ലാ പെരുമാരന്ത്. അവരുടെ കല്പയുമന്ത്രത്തിനു വേണ്ടി ഒരു

മലബർഗമസമാജം എത്തുട്ടത്തുന്നത് വളരെ ഉചിതമായിരിക്കും. സാധ്യജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിച്ചുകൂട്ടുകാണാൻ ഒരാളിന്റെ കലേ— വെതിയുടെ അഭിഷ്ടനിർവ്വഹണത്തിനു വേണ്ട എപ്പുട്ടുകൂടി കൂടി ചെയ്യുവാൻണ്. ആഞ്ചേ! പിന്നെയെന്നുണ്ട് വെതിയുടെ അഭിലാശമോ?

മൊല— ഇപ്പോൾ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ അഭിലാശം നമ്മൾ നേരുകൂട്ട. ഈ ക്കു വലിയ സ്വന്തതയെ പരിഹരിക്കുവാൻ തക്ക വള്ളം ക്കു ‘പ്രകൃതിസമാജം’ സ്ഥാപിക്കുന്നതും ജനക്കേശമതിന്റെ അത്രാവശ്യമായിരിക്കും.

കലേ— മൊലയുടെ ആ അഭിലാശവും ജഗദ്ദിനപരമാണെന്ന് സാധിപ്പിക്കുന്നതും. പ്രിയതരേ! ഈംഗികേ! എനിക്ക് വെതിയുടെ പാണ്ടിപ്പുവിസനഭാഗ്യിണിയതുമതൽ ഇപ്പോൾ ഷോധിക്കുവാൻ കഴിക്കുന്നതിരിക്കുന്നു. ഇതിനടക്കിൽ ഏന്നും മനോധിയമ്മംപോലെ മോടിക്കൽ മുഴുവൻ പട്ടിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കാനുള്ളയാൽ ഞാൻ വ്യസനിക്കുന്നു.

മൊല— രാജലക്ഷ്മണസവുണ്ടനായ രാഖിടവത്തെ മഹിഷീപദത്തിൽ ഞാൻ സമ്പൂർണ്ണവാനഭോഗങ്ങളുംകൂടുതലി സമ്മാനിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ദാനവത്രത്തിനും താല്ലുവാൻ ശ്രീരാമസ്തംമികളുടെ രാജുഭാരസ്ത്രികരണം ചരിയായിക്കുന്നതിന്റെ ഫലങ്ങൾ നമ്മുടെ രാനാദവസിലുമാക്കുന്നു. ഒരു വം നൃമു പലേപ്രകാരങ്ങളും രാനാനുഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇനി എനിക്ക് വല്ല തുറുഗ്രഹവും ഉണ്ടെങ്കിൽ, ഓത്’ അങ്ക് ആരോഗ്യ ദിംബജീവിയാക്കുന്നതുമൊന്നും തന്നെന്നും മോക്ഷലും ഉണ്ടാകേണ്ടതുമൊന്നും മാത്രമാണ്.

(അംഗിയിൽ വാദ്രോധാശങ്ങൾ, മൊന്തോ മുഖലായ ലുപ്പനികൾ കേൾക്കുന്നു.)

മൊല— ആഞ്ചേ! തിരന്നാളുമേലാശം പ്രമാണിച്ചു ദേഹപിതാവേ,

കൂനാവക്കോൻ, രാച്ചുതപ്പിയൻ, കീളുമനിരൻ, ലിലാരംസ്യൻ
ഡിതലായ സേവകമാരം കുമാരാലയൻ, ഗായകദി ദിതലായ
അരളിഭാഷകമാരായ ഭക്തവാരം മംഗളപത്രസമുപ്പണത്തിന്
വരികയാണ്.

കലേ — കാലുവച്ചുതേന ഈ ജനനക്കുത്തിന് മാഹാത്മ്യം കീഴ്
നെതുവകാണ്ടായിരിക്കും പ്രജകൾ ഷുഠ്യാധികം കൈംബാഞ്ചന്നത്.

(അന്നത്തെ ഉച്ചത്പ്രശ്നാരം കനാവക്കേരാഡികൾ പ്രവേശനം.)

കന — തിരുമേനി! അടിയങ്ങൾ നമസ്കരിക്കുന്നു.

(എന്ന് എല്ലാവയം അഭിവിദ്ധനം ചെയ്യുന്നു.)

കലേ — നിങ്ങൾ സദ്യുംക്കാഞ്ചിന വത്തിച്ചുണ്ടും.

കന — പ്രജകൾ മംഗളപത്രസമുപ്പണത്തിനും സമയം പ്രതി
ക്കിക്കുന്നു.

കലേ — ഈതു തോൻ ഒരുണ്ണിയിരിക്കുന്നു. വായിക്കുന്നു.

(അഖ്യതപ്പിയൻ വായിക്കുന്നു.)

വെള്ളിക്കുന്നാനിയാതെവശ്മതിയരിന്നവെന്നുനാസ്ത്രിത്തിദി)

കുള്ളിത്തിക്കിണിറച്ചുകൈവസ്തുവുംബാരകായിരുന്നു

തള്ളിത്തിന്തിവാക്കന്നുവിസ്തിലേവനിരാചവാൻപരമായ

പള്ളിക്കുട്ടുകഴിച്ചുപാവനപരിപാകംപ്രസാദിക്കുന്നും. ഒരു

നല്ലാർമ്മാളി'രൈബാട്ടാരുചുരു'വെന്നു

മോളി'ൽസാഹാര'മാ

നാല്ലാസാത്രാട്ട'നദി'രൈബാത്രനാഡിനു

ആളികാക്കുന്നനീ

എല്ലാനേരുമുണ്ട്'വിത്തപ'ജനം

സേവജ്ജുരാഞ്ചു!ഭവാൻ

എല്ലാനുഞ്ഞക്കൈനകിശലപ്പത്ത്'സമസ്യ

ജ്ഞിതപു'വേച്ചു'ചുവാൻ.

നാട്ടാരവിട്ട് മന്യസന്തരി വനം
 കണിച്ചിട്ടെതാല്ലുകില്ലോ
 തൃട്ടാക്കാതതില്ലാം ഭഗവംജയരെമോ?
 പാരിച്ച് ഗോഗൈരേരു!
 പാട്ടം യജ്ഞത്രക്കിരിതി നംവിലാഡും
 “ഗോമംട്ടവും” എന്നു
 തൃട്ടായ്ക്കലേരേനം! സപിതിരേം
 പദ്മാതിങ്ങയിനിശ്ചർ.

ഒ.ഒ

കലേ — ഗേവാൻ കടാക്കിക്കേട്.

കമാ — നാവികസമാജം വക:

ത്രോബിസമിതിചെയ്യുവാണവിലാഡും
 “രാമൻതുക്കതി തുവെപട്ടം
 സീംബാമാർഖംകാംക്കി, ദ്രൈത്രുമനാഡം
 കല്പിച്ചയച്ചീടവേ
 വാതായി സുരജേ? മുഡാതുറമുഖം
 കാണണ്ടുവയന്നാശയാം
 വാതാമല്ലിയന്നന്നുണ്ടിവടി
 കാരോഗ്രംമേകീടണം.

ഒ.ഒ

കലേ — പ്രജകൾ സക്കലെയുള്ളംസങ്കേതങ്ങളാക്കേട്.

(എഴുന്നീറ്റു വിനാക്കണ്ണ്)

പ്രേമഭാജനങ്ങളായ പ്രജകളും! എന്നും ജനക്കാരുമായ
 ഇം സ്വഭിവസതിൽ നിങ്ങളിടെ സംസാല്പത്തായ തൊൻ സ
 ന്തുവുചീതനായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളിടെ മംഗളപത്രം നാം സസ
 ണാശം സ്വാക്ഷരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ഭേദങ്കുമാം പ്രജകൾക്ക് ഹി
 ത്രഥാവന്നു വരുന്നതുവെന്ന നമ്മുക്ക് വളിയരും ചുരിതാത്മ്യ

ഈക്കനാ. സാപ്പേരണ്ണമൻറും സന്നിധിയിൽക്കിന്ന് നമ്മൾ കീഴ്ത്തിലാണെതിരുത്തിക്കരിക്കാം നാം മാർഗ്ഗങ്ങളാംകൂട്ടാതെ ഇപ്പോൾപ്പോതിൽക്കൂട്ടാം നാം മടങ്ങിപ്പെയതിയതിനാം വാസ്തവ്യപ്രകൃതികളായ നിങ്ങളെല്ലാം മാത്രമായ ഇംഗ്രേസ്റ്റുത്തമന്നയാണെനിമിത്തം എന്നുള്ള വാസ്തവം പറയുവാൻ ഏതൊക്കെ സന്ദേഹമുണ്ടോ.

അല്ലെങ്കിലും വാസ്തവ്യാജനങ്ങളെല്ല! നിങ്ങളുടെ ഭാവിമംഗളു തതിനുവേണ്ടി എന്നെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കേണ്ടുമെന്നുള്ള ഏതെന്നറ അത്രുത്തക്ക്ലോ ഇംഗ്രേസ്റ്റും സഹായമാക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മനോരാജ്യത്തിൽ പ്രകാശിക്കുന്നതും നടപ്പിൽ വന്നുകാണാൻ നി പെടിക്കണ്ട് അത്രുത്തക്ക്ലോയുള്ളിട്ടുമായ രണ്ടുനി കാൽന്തരം ഇതു നിയന്ത്രണവിശദിപ്പിക്കാൻ കടക്കുത്താൽ അവിവേണ്ട പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തുവാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടോ.

ഭാഷാപോഷണമാർഗ്ഗങ്ങളെല്ല സുഗമങ്ങളാക്കുവാൻം രംജ്യറേ സാത്തിൽ നിങ്ങളെല്ല ഭാഗഭാക്ഷകളാക്കുവാൻം തോന്ത് വിചാരിക്കുന്നു.

നിങ്ങൾക്കു സർപ്പമംഗളവും ധരമകാരണികന്നായ ഇത്തന്നിയന്താവു തരുന്നു.

(എക്കാരണ്ണൻ)

അരാതിയററവില്ലപ്പാലപുജ്യനീ
ഡിരാവരൻധരണിയില്ലപ്പുസിക്കണം
പരാപരാപ്പാക്കരകനിവിതിബാധയാൽ
ചരാദേംധരയിൽവരാതെകാക്കണം.

രാത്രതന്നെന്നയല്ല,

പാലോലുംചുതുക്കിത്തിംഗ്രാമതിയാ
മായുസ്സുംമാത്തിഭരാ
പാലോൽക്കുപ്പതമൻപ്രജാഹിതമരി
ഞ്ചീനാട്ടപാലിക്കണം;

வாலாகஹாரங் ..

மாலாக்கம்திருவோயகரமா..

விழுவழும்ரெழவதங் ..

மாலாரோநமகஂரியனாகிளா..

ஸங்குஷியுங்ஸஸுவழுங்.

(தொழிற்காலை விழுவதங் போன்று)

